

ஓம்

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம :

நான்காவது அந்தியாயம்

வேள்வி கர்ம விளக்கம்

குற்றமற்ற பார்வையுடனும், சிரத்தையுடனும் என் கருத்துப்படி எந்த மனிதன் வாழ்கிறானோ அவன் கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டுவிடுவான் என்று மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் யோகேக்ஷவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியிருக்கிறார். கர்ம பந்தத்திலிருந்து விடுதலை தரக்கூடிய சக்தி ஞான யோகத்திலோ, கர்ம யோகத்திலோ அல்லது இரண்டிலுமோ இருக்கிறது. யோகத்திலேயேதான் போரின் சஞ்சாரம் இருக்கிறது. இந்த அத்தியாயத்தில் இந்த யோகத்தை ஏற்படுத்தியவர் யார்? இது படிப்படியாக எப்படி வளர்க்கி அடைந்தது? என்பது பற்றிய விளக்கம் கிடைக்கிறது.

பகவான் கூறுகிறார் :

இமை விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவா-ஸஹ-மவ்யயம்
விவஸ்வான் மனவே ப்ராஹ மனு-ரிஷிவாகவேப்ரவீத 1

அர்ஜானா! அழிவற்ற இந்த யோகத்தை சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலமான கல்ப காலத்தில் சூரியனிடம் நான் சொன்னேன். சூரியன் மனுவிடமும், மனு இக்ஷவாகுவிடமும் கூறினார்கள். யார் சொன்னார்? நான்தான்! கிருஷ்ணர் யாராக இருந்தார். தத்துவ தரிசியான யோகி ஒருவர்தான் இந்த அழிவற்ற யோகத்தை கல்பத்தின் ஆரம்பத்தில் அல்லது பஜனையின் ஆரம்பத்தில் சூரியனிடம் கூறினார். ‘சரா’வில் (சவாசத்தில்) சஞ்சாரம் செய்ய வைத்தார். இங்கு சூரியன் ஒரு சின்னம். சரா, அவரது மின்னும் தில்விய பிரகாசத்தின் உருவம். அங்குதான் அவனை அடையும் வழிமறையிருக்கிறது. உண்மையான பிரகாசம் அல்லது சூரியன் அங்குதான் இருக்கிறான்.

இந்த யோகம் அழிவற்றது. இதில் ஆரம்பத்திற்கு அழிவே கிடையாது என்று பூர்ணாக கிருஷ்ணர் கூறியிருந்தார். இந்த யோகத்தை ஆரம்பித்துவிட்டால் போதும — அது பூரணமாயிருப்பின் சாந்தம் அடைகிறது. உடலின் கல்பம், மூலிகைகளின் மூலம் உண்டாகிறது. ஆனால் ஆன்மாவின் கல்பம் பஜனையின் மூலம் உண்டாகிறது. இந்தச் சாதனையாகிய பஜனை என்ற ஸம்ஸ்காரத்தில் மூழ்காத, யோகத்தைப் பற்றிய சிந்தனையேயில்லாத, மோக நித்திரையில் மூழ்கியிருந்த ஆதிமனிதன் மகாபுருஷனின் பார்வை பெற்று, அவரது உபதேசம் கேட்டு அவருக்குச் சில பல தொண்டுகள் செய்து அவரது அருகாமையில், யோக ஸம்ஸ்காரத்தில் ஒருங்கிணைந்தான். கோஸ்வாமி துளசிதாஸ் கூறுகிறார் : எவர் சித்தத்தில் பிரபு வியாபித்து இருக்கிறாரோ அவர் யோகத்தின் மூலம் பரம பதம் பெறுகிறார்.

இந்த யோகத்தை நான் முதலில் சூரியனிடம் சொன்னேன். என்று பூர்ணாக கிருஷ்ணர் சொல்கிறார். மகா புருஷனின் திருஷ்டியனால் யோகத்தின் ஸம்ஸ்காரம் சுவாசத்தில் பரவிவருகிறது. சுயம் பிரகாசமாக, தன்வயப்படுகிற பரமேச்வரரின் இருப்பிடம் அனைவரது இதயமாகும். சுவாசக் கட்டுப்பாட்டினால் மட்டுமே அவரை அடையும் மார்க்கம் உண்டு. சுவாசத்தில் ஸம்ஸ்காரங்களின் சிருஷ்டியே சூரியனிடம் சொல்வதாகும். சமயம் வந்ததும் இந்த ஸம்ஸ்காரம் மனத்தின் துடிப்புணர்வுகளை உண்டாக்குகிறது. இதுதான் சூரியன் மனுவிடம் சொல்வதாகும். மனத்தில் துடிப்பு வந்ததும் மகாபுருஷனின் அந்த வாக்கில் மேலும் பிடிப்பு ஏற்படுகிறது.

மனத்தில் ஏதாவது விஷயம் தோன்றினால் அதை அடைவதற்கான ஆசை தோன்றுகிறது. இதுதான் மனு இக்ஷவாகுவிடம் சொல்வதாகும். கர்ம பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுத் தருவதும், அழியாததுமான நிரணாயிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்ய ஆசை தோன்றும். அப்படிச் செய்யும்பொழுது ஆராதனையின் வேகம் அதிகமாகும் வேகத்தைப் பெற்று இந்த யோகம் எதுவரை கொண்டு செல்லும்? இதுபற்றிக் கூறுகிறார்;

**எவம் பரம்பரா-ப்ராப்த-மிமீஸா-ராஜாஷ்வயோ விது:
ஸ காலேஞேஹ மஹதா யோகோ நஷ்ட: பரந்தப 2**

இல்வாறு எந்த மகாபுருஷர் மூலம் ஸம்ஸ்காரமில்லாத புருஷர்களின் சுவாசம், சுவாசத்திலிருந்து மனம், மனத்திலிருந்து ஆசை, என்று உயர்ந்து பின்பு ஆசை தீவிரமடைந்து செயலாக்க முறையில் ஒன்றிணைந்தபடி இந்த யோகம் படிப்படியாக உன்னத நிலை பெற்று ராஜரிஷி என்ற நிலைவரை செல்கிற அந்த நிலையில் தெளிவாகி நிற்கிறது. இந்த நிலையில் உள்ள சாதகர்களின் ரித்து - சித்திகள் சஞ்சாரம் செய்கின்றன. இந்த யோகம் இந்த மகத்துவ பூரண காலத்தில் இதே உலகத்தில் அதாவது உடலில் சேதமடைந்து விடுகிறது. இந்த எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டுவது எப்படி?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார் — எவன் எல்லைக் கோட்டை தாண்ட என்னை ஆதாரமாகக் கொள்கிறானோ, எனது பக்தனாக இருக்கிறானோ, இணை பிரியாத தோழனாக இருக்கிறானோ அவனிடத்தில் இது சேதமடைவதில்லை.

ஸ ஏவாயம் மயா-தேத்ய யோக: ப்ரோக்த: புராதன: பக்தோளி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேத-துத்தமம் 3

அந்தகைய பழைமையான யோகத்தை இப்போது நான் உனக்காக விளக்குகிறேன். ஏனெனில், நீ எனது பக்தனாகவும், நன்பனாகவும் இருக்கிறாய். இந்த யோகம் மிகவும் சிறந்ததும், இரகசியமானதுமாகும். அர்ஜூனன் கூஷத்திரிய வகுப்பின் சாதகன், ராஜீவிஷயின் நிலையில் உள்ளவன். அந்த நிலையில்தான் ரித்தி-சித்தி வளர்ச்சி-முதிர்ச்சி என்ற அலையில் சிக்கி கைதேர்ந்த சாதகன் சேதமடைகிறான். இந்த சமயத்திலும் யோகம் நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் சாதகன் இங்கு வந்ததும் தடுமாற்றம் கொள்கிறான். சேதமடையக்கூடிய நிலையில் அர்ஜூனன் இருந்த போதிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜூனனுக்கு அழியாத இரகசியமான இந்த யோகத்தை எடுத்துக் கூறினார். ஏன்? ஏனென்றால் “நீ எனது பக்தன். இடைவிடாத பக்தியுடன் என்னைச் ‘சரணடைந்தவன். எனக்குப் பிரியமானவன், நன்பன்’” என்று கூறுகிறார்.

எந்தப் பரமாத்மாவிடம் நாம் பக்தி கொள்கிறோமோ. அந்த சற்குருவான பரமாத்மா ஆன்மாவிலிருந்து விலகி வழிகாட்டத் தொடங்கும்போதுதான் உண்மையான பஜனை ஆரம்பமாகிறது. தூண்டுகோவின் நிலையில் பரமாத்மாவும், சற்குருவும் ஒருவர்க் கொருவர் இணையானவர். எந்த நிலையின் மேல் பகுதியில் நாம் நிற்கிறோமோ, எந்த நிலையில் பிரபு தானாகவே இதயத்தில் நிலைபெறுகிறாரோ, தடைகளை நீக்கி, தடுமாற்றத்திலிருந்து நம்மைக் காக்கிறாரோ அப்பொழுதுதான் மனம் வயப்படுகிறது. இஷ்டதேவதை இரத்தை நடத்துபவராக, ஆன்மாவிலிருந்து விலகி தூண்டுகோலாக நிற்காதவரை உரிய முறையில் இந்தப் பாதையில் நுழைய முடியாது. தூண்டுகோலாக பிரபு அமையும்பொழுது மனம் வயப்படுகிறது. அந்த சாதகன் முயற்சி செய்வது அவசியம். ஆனால் அவனிடம் பஜனை உணர்வு இல்லையே? ‘பூசனைக்குரிய குருதேவ் பகவான் சொல்வதுன்னு : - ஓ! பலமுறை இழப்பு ஏற்பட்டு நான் பிழைத்தேன். பகவான்தான் என்னைக் காப்பாற்றினார். பகவான்தான் என்னை உணரச் செய்தார்.’’ என்று.

நாங்கள், “மகாராஜ் அவர்களே! என்ன பகவான் பேசுகிறாரா? உரையாடுகிறாரா?’’ என்று கேட்போம்.

அதற்கு “ஆம்’’! என்றார்.

பகவான் நானும், நீங்களும் பேசுவதுபோல் மனிக் கணக்காக,

தொடர்ச்சியாக உரையாற்றும் பேச்சாளர் ஆவாரா? பகவான் எப்படிப் பேசவார்? இது ஒரு புரியாத விஷயமாக இருக்கிறதே என்று எங்களுக்கு ஒருபுறம் வியப்பாக இருந்தாலும் மறுபுறம் வருத்தமாகவும் இருந்தது. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு மகாராஜ் அவர்கள், “எதற்குப் பயப்படுகிறாய்? உன்னுடனும்தான் பேசுகிறார்” என்று கூறினார்.

அவரது கூற்று நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. இதுதான் நட்புணர்வு. நன்பரைப் போல இவர் கெடுதலிலிருந்து தடுத்துக் கொண்டே வந்தால், சேதமடையும் நிலையிலிருந்து சாதகன் கரை கடந்து விடுவான்.

இதுவரை ஏதோ மகாபுருஷர் மூலம் ஏற்படும் யோகத்தின் ஆரம்பம், அதில் உண்டாகும் தடைகள், அவைகளைக் கடக்கும் பாதை ஆகியவற்றைப் பற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். இதுபற்றி அர்ஜூனன் கேட்டான்.

அபரம் பவதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத:

கதமேதத் விஜானீயாம் தவமாதெள ப்ரோக்தவா-னிதி 4

பகவானே! நீங்கள் இப்பொழுதுதான் பிறந்திருக்கிறீர்கள். என்னுள்ளே சுவாசத்தின் சஞ்சாரம் மிகவும் பழைமையானதென்று கொண்டால் நீங்கள் இந்த பஜனையைப்பற்றி முதன் முதலில் கூறியவர் என்பதை என்னால் எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

இதற்கு விடையாக யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார் :

பஹுனி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜான
தான்யஹும் வேத ஸர்வாணி ந தவம் வேதத் பரந்தப 5

அர்ஜூனா! நானும் நீயும் பல ஜன்மங்கள் எடுத்துவிட்டோம். ஆனால் அவைகளைப் பற்றி நீ அறியமாட்டாய். என்றாலும் எனக்குத் தெரியும். சாதகனுக்குத் தெரியாது. உருவத்தில் நிலைத்த மகா புரஷரும், புலப்படாததின் நிலையில் நிற்பவனுமே அதை அறிந்து கொள்கிறான். நீங்களும் எல்லோரையும் போலல்லவா பிறவிகள் எடுக்கிறீர்கள்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார் : இல்லை! உருவத்தை அடைவது உடலை அடைவது போன்றது அல்ல. என்னுடைய பிறவியை இந்தப் புறக் கண்களால் அறியமுடியாது. பிறவி எடுக்காதவனாகவும், கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனாகவும், நிலையானவனாகவும் இருந்தபோதிலும் உடலை சார்ந்தவனாக இருக்கிறான்.

உடலிலிருந்தபடியே அந்தப் பரம தத்துவத்தில் நுழையும் தன்மை பெறுகிறான். அதில் சிறிதளவு குறை ஏற்படினும் பிறவி எடுக்க வேண்டியதாயிருக்கும். இதுவரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தன்னைப் போலவே

உடல் படைத்தவர் என்று அர்ஜூனன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் உள் மனத்தில் கேள்விகள் எழுகின்றன. — உங்கள் பிறவியும் மற்றவர்களின் பிறவியைப் போலவா நிகழ்கிறது! நீங்களும் உடலுடன் பிறக்கிறார்களா?

ஸ்ரீ பகவான் பதில் கூறுகிறார் :

அஜோபிஸன்-ஞவ்யயாத்மா பூதானா-மீச்வரோபி ஸன்
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வா-மதிஷ்ட்டாய ஸம்பவாம்-யாத்ம மாயயா 6

நான் மறுபடியும் பிறக்காமல், அழிவே இல்லாமல் எல்லாப் பிராணிகளின் சுவாசத்திலும், சுவரத்திலும் சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருப்பினும் என்னுடைய சுபாவத்தை வசியப்படுத்தி, ஆன்ம மாயை மூலம் வெளிப்படுகிறேன். மாயையில் ஒருவகை அவித்யா மாயா ஆகும். அது சுபாவத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தி, கீழ்த்தரமான, மோசமான யோனிகளின் காரண கர்த்தாவாகிறது. மற்றொரு வகையான ஆன்மா மாயையானது, ஆன்மாவில் ஈடுபடச் செய்கிறது. வடிவத்தின் பிறவிக்குக் காரணமாகிறது. இதைத்தான் 'யோக மாயை' என்கிறார்கள். இதிலிருந்து நாம் விலகியிருக்கிறோம். இது அந்த நிரந்தரமான உருவத்தில் நம்மை இணைக்கிறது. ஒன்றுபடுத்துகிறது. இந்த ஆன்மாவின் செயல் விளைவின் காரணமாக நான் என்னுடைய மூவகையான சுபாவத்தை வயப்படுத்தி வெளித் தோன்றுகிறேன். 'பகவான் அவதாரம் செய்வார்' 'நாம் அவரைக் காண்போம்' என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். மற்றவர்கள் பார்க்கும் படியாக அப்படி ஒன்றும் நேருவதில்லை என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். வடிவத்தின் பிறவி பிண்ட உருவத்தில் தோன்றுவதில்லை. யோக சாதனையின் மூலம், ஆன்ம மாயையின் மூலம், தனது மூவகையான சுபாவத்தைத் தன் வயப்படுத்தி நான் முறையே தோற்றம் அளிக்கிறேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

ஆனால் எத்தகைய சூழ்நிலையில்?

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய கலானிர்-ப்பவதி பாரத
அப்ப்யுத்தான-மதர்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ரூஜாம்யஹம் 7

அர்ஜூனா! எப்பொழுதெல்லாம் பரம தர்மத்தின் பரமாத்மாவிற்காக இதயம் வேதனையால் நிரம்பி வழிகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் அதர்மத்தின் வளர்ச்சியினால் பவசாகரத்தைத் தாண்டும் எல்லை கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகிறதோ, அப்பொழுதுதான் என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன். அம்மாதிரியான துக்கம் மனுவிற்கு ஏற்பட்டது.

"ஹரி பக்தியின்றி இதயம் வேதனை கொண்டுள்ளது. பிறவி வீணே அழிந்தது" என்று துளசிதாசர் கூறுகிறார். (ராம் சரித மானஸ்) எப்பொழுது உங்கள் மனம் பக்தியால் நிரம்பி, நிரந்தரமான தர்மத்திற்காகக் கண்ணீர்

மல்கி நெக்குருகும் நிலை வருகிறதோ, எப்பொழுது பக்தனால் அதர்மத்தைக் கடக்க முடிவதில்லையோ, அந்தச் சூழ்நிலையில் நான் என்னுடைய ஸ்வருபத்தைப் படைக்கிறேன். அதாவது பகவானது தோற்றும் பக்தனுக்காக மட்டுமே நிகழ்கிறது.

“இந்த அவதாரம் பாக்கியவானான் சாதகனின் அடித்தளத்தில் உருவாகிறது.”

நீங்கள் வெளிப்பட்டு என்ன செய்வீர்கள்?

பரித்ராணாய ஸாதானாம் விநாஸாயச துஷ்ட்ருதாம்
தர்ம-ஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே 8

அர்ஜானா! சாதனையின் பரம இலட்சியம் பரமாத்மா ஒன்றே ஆகும். அந்த இலட்சியம் நிறைவேறிய பின் சாதனையில் மீதி எதுவுமில்லை. அந்த இலட்சியத்தில் ஈடுபடுத்தக் கூடிய, விவேகம், வைராக்கியம், சமத்துவம் ஆகிய தெய்வீகச் செல்வங்களைத் தடையின்றி பெருக்குவதற்காகவும், இகழ்ச்சிக்குரிய காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டும் காமம், குரோதம், ராகம், துவேஷம் முதலிய மாறான பிரவிருத்திகளையும் வேருடன் களைவதற்காகவும், தர்மத்தை நன்கு நிலை நிறுத்துவதற்காகவும் நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தோன்றுகிறேன். யுகம் என்பதற்கு சத்யுகம், த்ரோதா யுகம், துவாபர யுகம் என்ற பொருளால்ல. யுக தர்மங்களின் ஏற்றத் தாழ்வு மனிதர்களின் சுபாவத்தை பொறுத்தது. யுக தர்மம் எப்பொழுதும் இருக்கின்றது. மானலில் ஒரு குறிப்பு இவ்வாறு உள்ளது :

“யுக தர்மங்கள் எல்லோருடைய இதயங்களிலும் எப்பொழுதும் இருக்கின்றன. உலக பந்தங்களில் ஈடுபடுத்தும் அவித்தியா மாயையினால் அல்லாமல் இறையுணர்வில் ஈடுபடுத்தும் வித்தியா மாயையினால் இராம மாயையின் தூண்டுதலினால் இதயத்தில் தோன்றுகிறது.” இந்த சூலோகத்தில் கூறிய ஆன்ம மாயைதான் எங்கோ போய்விட்டது. அதுதான் இராம மாயையாகும். இதயத்தில் இராமனின் நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் இராமானால் தூண்டப்படும் மாயைதான் வித்தியா மாயையாகும். இப்பொழுது எந்த யுகம் நடக்கிறதென்பதை எப்படி அறிந்து கொள்வது? இதயத்தில் எப்பொழுது சுத்த சாத்வீக குணங்கள் செயல்படு கின்றனவோ, ரஜோ, தமோ, குணங்கள் அமைதியாகின்றனவோ, மாறான பண்புகள் விலகுகின்றனவோ, யாரிடத்தும் எவனுக்கும் துவேஷம் இல்லாமல் இருக்கிறதோ, விஞ்ஞானம் அல்லது இஷ்ட தேவதையின் குறிப்புகளின்படி நடந்து அவனில் தன்மயமாகும் திறமை இருக்கிறதோ, மனத்தில் மகிழ்ச்சி முழுமையாக சஞ்சாரம் செய்கிறதோ -- அத்தகைய தகுதி எப்போது வருகிறதோ அப்போது சத்யுகத்தில் நுழைவு கிடைத்துவிடுகிறது. இதுபோன்று வேறு இரண்டு யுகங்களின் விவரங்கள் கடைசியில் கிடைக்கின்றன.

தாமஸ குணம் நிறைந்து அதில் ரஜோ குணமும் கலந்து நாற்புறமும் விரோதமும், பகையும் இருக்கும் காலத்தில் வாழ்பவன் கலியுகத்தின் மனிதனாவான். தாமஸ குணம் செயல்படும்பொழுது மனிதனில் சோம்பேறித்தனம், தூக்கம், அசதி, கவனமின்மை ஆகியவைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. கடமையை நன்கு உணர்ந்தபோதிலும் அவனால் கடமையில் ஈடுபட முடிவதில்லை. செய்யத் தகாத காரியம் என்று தெரிந்து கொண்டபோதிலும் அதிலிருந்து அவனால் மீள முடிவதில்லை. இவ்வாறு யுக தர்மங்களின் ஏற்றத் தாழ்வு மனிதர்களின் அகத்தினைச் சார்ந்திருக்கிறது. இந்தத் தகுதிகளை நான்கு யுகங்களாகச் சிலர் கருதுகின்றனர் என்றால் மற்றும் சிலர் நான்கு சாதிகளாகவும், இன்னும் சிலர் அவைகளை அதி உத்தமம், உத்தமம், மத்திமம், அதமம் அல்லது செய்யத்தகாதன என்ற நான்கு நிலைகளையும் கருதி சாதகர்களை நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் இஷ்ட தேவதைகள் துணைபுரிகின்றனர். உயர்ந்த பிரிவில் உள்ளவர்களுக்கு நிறைந்த அனுகூலம் கிடைக்கிறதென்றால், கீழ்நிலையிலுள்ள யுகங்களில் அனுகூலம் மங்கி வருகிறது.

சாத்தியப் பொருள் பெற்றுத் தரும் விவேகம், வைராக்கியம், போன்றவற்றைத் தடையின்றி பெருக்கச் செய்யவும், நிந்திப்பதற்குக் காரணமான காமம், குரோதம் முதலியவற்றை அறவே அழிப்பதற்கும் பரமதர்ம பரமாத்மாவிடம் நிலைநிறுத்தச் செய்வதற்கும், பக்தர்களின், மனத்தில் வேதனை நிரம்பும்போது நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும், ஒவ்வொரு குழ்நிலையிலும், ஒவ்வொரு பிரிவிலும் தோன்றுகிறேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுருக்கமாகக் கூறினார். இஷ்ட தேவதையின் அனுசரணை இல்லாதவரை விகாரங்கள் அழிந்தனவா? அவைகளில் எவ்வளவு மீதியிருக்கிறது? என்பது பற்றிய அறிவு நமக்கு ஏற்படாது. நுழைவிலிருந்து எல்லை வரை ஒவ்வொரு நிலையிலும், ஒவ்வொரு தகுதி நிலையிலும் இஷ்ட தேவதை நம்முடன் இருக்கிறார். அவரது தோற்றம் பக்தனின் மனத்தில் தோன்றுகிறது. பகவான் தோன்றும்பொழுது எல்லோரும் அவரைத் தரிசனம் செய்வார்கள் அல்லவா?

‘இல்லை’ என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

ஜனம் கர்ம ச மேதிவ்ய-மேவம் யோ வேததி தத்வத:
த்யக்தவா தேஹம் புனர் ஜனம் நைதி மாமேதி ஸோர்ஜூன 9

அர்ஜூனா! வேதனை காரணமாக எழுந்த ஸ்வரூபத்தின் படைப்பும், கெட்ட செயல்களின் காரணத்தைக் களையும் எனது கர்மமும், உபாசனைக்குரிய பொருளை அடையச் செய்யும் திறமையின் குற்றமற்ற சஞ்சாரமும், தர்மத்தை நிலை நிறுத்துதலுமான எனது கர்மமும், பிறவியும் தெய்வத் தனமை உடைய திவவியப் பிறவியாகும். இதை புறக்கண் கொண்டு பார்க்க இயலாது. மனத்தாலும், அறிவாலும் அதை அளக்க

முடியாது. அத்தனை இரகசியமாக இருக்கும் அதை யாரால் பார்க்கமுடியும்? தத்துவ ஞானி மட்டுமே எனது இந்தப் பிறவியையும் கர்மத்தையும் பார்க்கிறான். அத்தகையவன் என்னுடன் ஒன்றினைந்து மறுபிறவி எடுக்காமலிருக்கிறான்.

தத்துவ ஞானி மட்டுமே பகவானுடைய பிறவியையும், செயலையும் பார்க்க முடியும் என்றால் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் ஏன் அவரது தரிசனம் பெற, அவரது அவதாரத்தை எதிர்பார்த்து வரிசையில் கிடக்கின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் தத்துவ ஞானிகளா? மகாத்மாவின் வேஷத்தில் இன்னும் பல வகையான வழிகளில் முக்கியமாக மகாத்மா என்ற போர்வையில் அவர்களே அவதாரம் என்று பிரசாரம் செய்தபடி பலர் வாழ்கின்றனர். அவரேயே அவதாரம் என்று எண்ணி அவரைக் காண ஆட்டுமீந்தை போல் மக்கள் முட்டி மோதுகின்றனர். தத்துவ ஞானி மட்டுமே பகவானைப் பார்க்க முடியும் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

அப்படியானால் தத்துவ ஞானி யார்?

இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் உண்மை-பொய்யை நிர்ணயிக்கும் வேளையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார் :

அர்ஜூனா! பொய்மையான பொருள் நிலைத்து நிற்க முடியாது. சத்தியத்திற்கோ முக்காலத்திலும் குறைவே கிடையாது. நீங்கள் அப்படிக் கூறுகிறீர்கள்? என்று கேட்டதற்கு “இல்லை”, தத்துவ ஞானிகள் கண்டறிந்த உண்மை” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். மொழிப்புலமை பெற்றவனால் பார்க்க இயலவில்லை. எந்தவொரு பிற பிறவிருத்திகளாலும் பார்க்க முடிவதில்லை. மறுபடியும் இங்கும் என்னுடைய அவதாரம் நிகழ்கிறது. அதனைத் தத்துவஞானி மட்டுமே பார்க்க முடியும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். தத்துவஞானி யார்? ஜந்து அல்லது இருப்பதைந்து தத்துவங்களைக் கற்று மனப்பாடம் செய்வதாலே தத்துவஞானி ஆகிவிட முடியாது. தொடர்ந்து ஆன்மாதான் பரம தத்துவம் என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியிருக்கிறார். ஆன்மா பரத்தில் ஒன்றாகி பரமாத்மாவாக மாறுகிறது. ஆன்ம கலப்பைப் பெறுபவனே இந்த எனது தோற்றத்தை அறிந்து கொள்கிறான். ஏதோ பக்தி மேலிட்டு பிரிவாற்றாமையில் தவிக்கும் ஒருவனின் இதயத்தில் அவதாரம் நிகழ்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. தனக்கு யார் கட்டளை யிடுகிறார்கள், யார் வழி காட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தொடக்கத்தில் அவன் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஆனால் பரம தத்துவமான பரமாத்மாவின் தரிசனம் பெற்றதும் அவனால் அவதாரத்தைப் பார்க்க முடிகிறது; அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதன் காரணமாக அவனுக்கு மறு பிறவி என்பதே கிடையாது.

“எனது பிறவி திவ்வியமானது. இதைப் பார்ப்பவர் மட்டுமே எனனை வந்தடைவார்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார். அப்படியென்றால் மக்கள் அவருக்கு சிலை எடுத்து பூசை செய்து அவரது

இருப்பிடத்தை ஆகாயத்தில் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்கின்றனரோ? அப்படி ஒன்றுமில்லை. நிர்ணயிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுது நீங்களும் திவலியமானவர்களே என்று தான் அந்த மகாபுரஞ்சர்களின் கருத்து. நீங்கள் மாற நினைக்கும் அந்த நிலையை நான் முன்பே பெற்று விட்டேன். நான் உங்களுடைய எதிர்பார்ப்பாகவும், உங்களது வருங்காலமாகவும் உள்ளேன். உங்கள் அகத்தில் பூரணத்துவம் பெறும்பொழுது நீங்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஸ்வரூபத்தைப் பெறமுடியும். அவதாரம் பறத்தே நிகழ்வதில்லை. ஆம்! பக்தி நிறைந்த இதயமிருந்தால் உங்கள் அகத்தே அவதாரம் நிகழும்; அவதாரத்தின் அனுபவம் ஏற்பட முடியும்.

பலர் இவ்வழியில் சென்று என்னுடைய வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர், என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நம்மை ஊக்குவிக்கிறார்.

வீத-ராக-பய-க்ரோதா மன்மயா மாமுபாச்சிதா:

பஹவோ ஜ்ஞான-தபஸா பூதா மத்பாவ-மாகதா: 10

பற்று, வைராக்கியம் என்ற இரு நிலைக்கும் அப்பாற்பட்ட பற்றற் அறிவு, பயம்-பயமின்மை, குரோதம்-குரோதமின்மை இவற்றிற்கு அப்பால் நின்று, ஒன்றிய பாவத்துடன் அதாவது ஆணவமற்ற நிலையில் என்னைச் சரணடைந்த மக்கள் ஞானம் - தவம் ஆகியவற்றால் புனிதமாகி என்னுடைய வடிவத்தை (ஸ்வரூபம்) பெற்றிருக்கின்றனர். இப்பொழுதுதான் அவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதில்லை. இந்த விதிமுறை எப்பொழுதுமே இருக்கிறது. பல புருஷர்கள் இவ்வாறு என்னுடைய வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். எப்படி? எவர்களது இதயம் அதர்மத்தின் அதிகரிப்பின் காரணமாக வேதனையில் நிரம்புகிறதோ, அந்நிலையில் நான் என்னுடைய ஸ்வரூபம் அல்லது வடிவத்தைப் படைக்கிறேன். அவர்கள் என்னுடைய வடிவத்தைப் பெறுகின்றனர். யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முதலில் எதை தத்துவ ஞானம் என்றாரோ, அதனையே இப்பொழுது 'ஞானம்' என்கிறார். பரமாத்மா பரம தத்துவமாகும். அவரை பிரதியிட்ச தரிசனத்துடன் அறிந்து கொள்ளுதலே ஞானமாகும். அத்தகைய அறிவு பெற்ற ஞானிகள் என்னுடைய வடிவத்தைப் பெறுகின்றனர். இங்கு இந்தக் கேள்வி நிறைவு பெறுகிறது. இப்பொழுது தகுதியின் அடிப்படையில் பஜிப்பவர்களின் வகுப்புகளைப் பிரிக்கிறார்.

**யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ-ததைவ பஜாம்யஹும்
மம வர்த்மானுவர்த்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்த ஸர்வஷ: 11**

பார்த்தா! எவன் என்னை எத்துணை அளவு ஆழ்ந்து பஜிக்கிறானோ, அவனை அத்தனையாவு தூரம் நானும் பஜிக்கிறேன். அத்தனை அளவு உதவி செய்கிறேன். சாதகனின் கவனம்தான் அருளாக அவனுக்குத் திரும்பக் கிடைக்கிறது. இந்த இரகசியத்தைத் தெரிந்துகொண்ட அறிவாளிகள் முழுமையான பாவத்துடன் நான் காட்டிய வழியில்

வாழ்கிறார்கள். நான் எப்படி வாழ்கிறேனோ, எனக்கு எது பிடிக்குமோ அவைகளையே அவர்களும் பின்பற்றுகிறார்கள். நான் எதைச் செய்யவைக்க விரும்புகிறேனோ அதனையே அவர்கள் செய்கிறார்கள். பகவான் எவ்வாறு பஜிக்கிறார்? அவர் சாரதியாகி நிற்கிறார். கூடவே வருகிறார். இதுவே அவரது பஜனையாகும். சத்தியத்தில் நுழையத் தகுந்த நற்குணங்களைப் பாதுகாக்க அவர் முனைந்து நிற்கிறார். இஷ்ட தேவதை இதயத்தில் பரிபூரணமாக நின்று ஒவ்வொரு அடியிலும் நம்மை எச்சரிக்காதவரை, ஒருவன் மிகச் சிறந்த பஜனை செய்பவனாக இருந்தும், இலட்சம் முறை கண்களை மூடி யோகம் செய்து பரம நிலை அடைய முயற்சி செய்யினும், அவனால் இந்தப் படைப்பின் மோதலிலிருந்து விடுதலை பெறவே முடியாது. எவ்வளவு தூரம் கடந்திருக்கிறோம், எவ்வளவு மீதியிருக்கிறது என்று அவனுக்கு எப்படித் தெரியும்? இஷ்ட தேவதை ஆன்மாவுடன் ஒன்றிய நிலையில் நின்று அவனுக்கு மார்க்கத்தைக் காட்டி, நீ இங்கு இருக்கிறாய், அப்படிச் செய், அப்படிச் செல் என்று வழிகாட்டுகிறார். இவ்வாறு சுபாவத்தின் காரணமாக எழுந்த இடைவெளியைக் குறைத்தபடி மேலும் மேலும் முன்னேறச் செய்து ஸ்வரூபத்தில் நுழையச் செய்கிறார்.

பஜனை என்னவோ சாதகன்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அதன் மூலம் வழியின் தூரத்தை நிர்ணயம் செய்வது இஷ்ட தேவதையின் அருளாகும். இதை அறிந்து எல்லா மனிதர்களும் எல்லா உணர்வுகளுடன் என்னைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவர்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றனர்?

**காங்கூந்து: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா:
ஸ்விப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்திர் ப்பவதி கர்மஜா 12**

அத்தகைய புருஷர்கள் இந்த மானுட உடலில் சித்தியை அடைய விரும்பியபடி தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர். எப்படிப்பட்ட கர்மம்? அதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறினார் :

அர்ஜுனா! ஸ்ரீ நியமிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்! நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் யாது? வேள்வியின் விதிமுறையே கர்மமாகுமா? வேள்வி யாது? சாதனையின் விதிமுறை — உள் மூச்ச, வெளி மூச்சின் ஹவன் புலன்களின் வெளிப்புற வெள்ளம் ஆகியவை, சமநிலை என்ற நெருப்பில் வேள்வியின் ஆஹாதியாக சமர்பிக்கப்படுகிறது. அதன் விளைவாக பரமாத்மா கிடைக்கிறார். ஆராதனை என்பதே கர்மத்தின் உண்மையான பொருளாகும். அதன் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் பின்னால் கூறப்படும். இந்த ஆராதனையின் விளைவு என்ன? பரம சித்தியான பரமாத்மா, நிரந்தரமான பிரம்மத்தில் நுழைவு, பரம நெஷ் கர்மத்தின் நிலை. “என்னைப் பின்பற்றும் மனிதர்கள் இந்த மானிட உலகத்தில் கர்மத்தின் விளைவுக்காகவும், பரமநெஷ்கர்ம சித்திக்காகவும் தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர். அதாவது தெய்வீக செல்வத்தை மேலும்

வலுப்படுத்துகின்றனர்' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

"இந்த வேள்வியின் மூலம் நீ தேவதைகளை விருத்தி செய்து தெய்வீகசம்பத்தை வலுப்படுத்து" என்று மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் கூறியிருக்கிறார். இதயப் பிரதேசத்தில் தெய்வீகச் செல்வம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, உனது உயர்வும் உன்னதமும் அதிகரிக்கும். இவ்வாறு பரஸ்பரம் முன்னேற்றம் பெற்று நன்மையைப் பெறுவாய்" என்கிறார்.

இறுதிவரை முன்னேற்றம் அடைவதே அந்தச் செயலின் உன்னத நோக்கமாகும். இதை வலியுறுத்தி என் வழியில் செல்லும் மனிதர்கள், இந்த மானுட உடலில் கர்மத்தின் சித்தியை விரும்பி தெய்வீகச் செல்வங்களை வலுப்படுத்துகின்றன. அந்த நெஷ்கர்ம சித்தியை கீக்கிரமே பெறுகின்றனர் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். இங்கு தோல்வியே இல்லை, வெற்றிதான் கிடைக்கும். கீக்கிரம் என்பதன் பொருள் கர்மத்தில் ஈடுபட்ட உடனேயே பரமசித்தி கிடைத்து விடுகிறதா? இல்லை. இந்த ஏற்றம் ஓவ்வொரு படியாகக் கடந்து செல்ல வேண்டிய ஏறும் விதிமுறையாகும் என்றும், தாவிக் குதித்து உணர்ச்சிகளுக்கப்பாற்பட்ட தியானம் போன்ற வியப்பில்லை என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். இதுபற்றிப் பார்ப்போம் —

சாதுர்-வர்ணயம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குண-கர்மவிபாகஷ:

தஸ்ய-கர்த்தாரமபி மாம் வித்யகர்த்தார-மவ்யயம் 13

அர்ஜ்ஞா ! நான்கு சாதிகளையும் நானே படைத்தேன். அதற்கு மனிதர்களை நான்கு வகையாகப் பிரித்தேன் என்றா பொருள்? இல்லை; குணங்களின் மூலம் கர்மங்களை நான்கு வகையாகப் பிரித்தேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். ஏனெனில் ஞானம் ஓர் அளவுகோல். தாமஸ குணம் உள்ளவன் சோம்பேறித்தனம், தூக்கம், உன்மத்த நிலை, கர்மத்தில் ஈடுபட விரும்பாத தன்மை, தெரிந்து கொண்டும் கடமை செய்யாமையிலிருந்து விடுபட முடியாத ஒரு வலுக்கட்டாயமான நிலை ஆகியவற்றை சுபாவமாகக் கொண்டவன். அந்திலையில் அவன் சாதனையை எங்ஙனம் தொடங்குவான்? இரண்டு மணி நேரம் ஆராதனை செய்ய வேண்டும் என்றெண்ணி கர்மத்தில் நுழையும் அவர்களால் பத்து நிமிடங்கள் கூட தன்னை வசப்படுத்த இயலாத நிலையில் இருக்கின்றனர். உடல் என்னவோ அங்கு இருக்கிறது. ஆனால் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்த முடியவில்லை. ஏனெனில் அது காற்றுடன் பேசுகிறது. குதர்க்க வலையை வீசுகிறது. ஏன் நீங்கள் அப்படி உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்? நேரத்தை ஏன் வீணாக்குகிறீர்கள்? அந்நேரத்தில் அழிவில்லாத தத்துவத்தில் நிலைத்த, கணகளுக்கும் புலப்படாத நிலை பெற்ற மகா புருஷர்கள், இப்பாதையில் முன்னேறிச் சென்று உன்னத நிலையைப் பெற்றுள்ள மற்றவர்கள் ஆகியோரின் சேவையில் ஈடுபடு. இதனால் புறக்கணிக்கத்தக்க ஸம்ஸ்காரங்கள் விலகிப் போய், சாதனையில் ஈடுபடச் செய்யும் ஸமஸ்காரங்கள் வலிவுள்ளதாக ஆகும்.

படிப்படியாக தாமஸ குணம் நலிந்து ரஜோ குணம் மேலோங்கி சாதவீக குணங்கள் குறைந்த சஞ்சாரத்தின் காரணமாக சாதகனின் நிலைமை வைசிய வகுப்பினராகிறது. அச்சமயம் அதே சாதகன் புலன்களை வயப்படுத்தி, சுயமாக ஆன்மீகச் செல்வத்தைச் சேகரிக்கத் தொடர்க்கிறான். கர்மம் செய்யச் செய்ய அதே சாதகனிடத்தில் சாதவீக குணங்கள் அதிகரிக்கின்றன. ரஜோ குணம் மிகவும் குறைந்து போய்விடுகிறது. தாமஸ குணம் அறவே நீங்கி விடுகிறது. அவ்வமயம் அதே சாதகன் கஷத்திரிய வகுப்பினாக மாறுகிறான். வீரம், கர்மத்தில் ஈடுபடும் திறமை, கர்மத்திலிருந்து பின்வாங்காத தன்மை, எல்லா உணர்வுகளிலும் எஜமான பாவம், சுபாவத்தின் மூன்று குணங்களையும் அழிக்கும் திறன் ஆகியவை அவனது சுபாவத்தில் வேறுஞ்றிவிடுகின்றன. அதே கர்மம், நுட்பமாகி, சாதவீக குணத்துடன் மட்டுமே காரியத்தில் ஈடுபடும் பொழுது மனத்தைச் சமனப்படுத்தி, புலன்களை அடக்கி, ஒருமுகப்படுத்தும் தன்மை, எளிமை, தியானம், சமாதி நிலை, ஆகியவற்றின் மார்க்கதிரிசனம், ஆன்மீகம் ஆகிய பிரம்மத்தில் நுழையச் செய்யும் சுபாவமான திறமை பெற்ற அதே சாதகன் பிராமணன் எனக் கருதப்படுகிறான். பிராமண வகுப்பின் கர்மமானது சிறிய வரம்பிற்குட்பட்டது. எப்பொழுது அதே சாதகன் பிரம்மத்தில் நிலை பெற்று விடுகிறானோ, அந்த இறுதி எல்லையில் அவனில் பிராமணன், கஷத்திரியன், வைசியன், குத்திரன் என்ற பாகுபாடு நீங்கப் பெற்றவனாகி மற்றவர்களுக்கு மார்க்க தரிசனம் காட்டும் பொருட்டு பிராமணன் என்று அழைக்கப் படுகிறான். கர்மமோ ஒன்றுதான். அதாவது நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் அல்லது ஆராதனை. நிலையில் வேற்றுமை காரணமாக இதே கர்மத்தை நான்கு வகையாகப் பிரித்தார்கள். யார் பிரித்தார்? கண்ணுக்குப் புலப்படாத நிலையிலுள்ள ஏதோ ஒரு மகாபுரஷனோ, யாரோ, ஒரு யோகேஷ்வரோ இவ்வாறு பிரித்தார். அவரது கர்த்தாவான அழிவற் என்ன அகர்த்தா (படைப்பாளியற்) என்று அறிந்துகொள். ஏன்?

ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ரஹா இதி மாம் யோபிஜானாதி கர்மபிர் ந ஸ பத்யதே 14

ஏனென்றால் தர்மங்களின் பயனில் எனக்கு விருப்பமில்லை. கர்மங்களின் பயன் யாது? எந்தச் செயலின் மூலம் வேள்வி நிறைவடைகிறதோ அதுவே வேள்வி என்றும், வேள்வியின் நிறைவு காலத்தில் வேள்வியிலிருந்து கிடைக்கும், ஞானமிர்தத்தைப் பெறுவன்தான் நிரந்தரமும் ஸனாதனமுமான பிரம்மத்தில் நுழையப் பெறுகிறான் என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்பே கூறியிலிருக்கிறார். கர்மத்தின் விளைவே பரமாத்மாவாகும். அந்த பரமாத்மாவின் நிலையிலும் எனக்கு விருப்பமில்லை. ஏனெனில் அது என்னிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல. நான் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஸவரூபமாகும். அதிலேயே நிலை பெற்றவன். இதற்கு மேலே அடையத்தக்க எந்த சக்தியுமில்லாததால் நான் கர்மம் செய்ய

வேண்டியதில்லை. எனவே, கர்மம் என்னைக் கட்டுப்படுத்துவது மில்லை. இதே நிலையில் யார் என்னை அறிந்து கொள்கிறார்களோ, அதாவது கர்மத்தின் விளைவான பரமாத்மாவின் நிலையைப் பெற்றுக் கொள்கிறானோ அவனையும் கர்மம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அதேபோன்று அந்த நிலையை அறியும் மகாபுருஷரும் சமமாக உள்ளனர்.

எவ்ம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வை-ரபி முழுச்சாபி:

குரு கர்மைவ தஸ்மாத்-தவம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம் 15

அர்ஜானா! முதலிலிருந்த மோட்சத்தை விரும்பிய புருஷர்கள் மூலமும் இதைத் தெரிந்துகொண்டுதான் கர்மம் செய்யப்பட்டது. எதைத் தெரிந்துகொண்டு கர்மத்தின் பயனான பரமாத்மா அதிலிருந்து வேறுபட்டவரல்லர் என்பதை அறிந்து, கர்மத்தின் பயனான பரமாத்மாவைப் பெறும் எண்ணம் விலகியதும், அந்த புருஷனைக் கர்மம் கட்டுப்படுத்தாது என்று தெரிந்து கொண்டதுதான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதே நிலையிலுள்ளார். அவரைக் கர்மம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அதே நிலையில் இருந்து நாமும் அதை அறிந்து கொண்டால் நம்மையும் கர்மம் கட்டுப்படுத்தாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போன்று அந்நிலையை அடைந்த ஒருவன் கர்ம பந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். 'பகவான்' 'மகாத்மா' 'கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்' 'யோகேஷ்வர்' 'மகா யோகேஷ்வர்' இவைகளில் எந்த நிலையைச் சேர்ந்தவராக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருந்தாலும் சரி, அதே நிலை எல்லோருக்கும் பொதுவானது. இதை அறிந்து கொண்டு முன்புள்ள முழுகூடுகள் மோட்சத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் ஆகியோர் கர்மத்தின் பாதையில் அடியெடுத்து வைத்தனர். எனவே அர்ஜானா! முன்னோர்களால் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்ட, இதே கர்மத்தை நீயும் செய்! இதுதான் நன்மை தரக்கூடிய ஒரே வழியாகும்.

இதுவரை யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்மம் செய்வதை வலியுறுத்தினார், ஆனால் கர்மம் என்ன என்பதைப் பற்றி தெளிவாகக் கூறவில்லை. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கர்மத்தின் பெயரை மட்டும் உச்சிரித்தப்படி பயனில் விருப்பம் வைக்காத கர்மத்தைப் பற்றியும் அதன் சிறப்புகளைப் பற்றியும், பிறப்பு-இறப்பு பயத்திலிருந்து காக்கும் அதன் தன்மையைப் பற்றியும், கர்மம் செய்யும்போது செலுத்த வேண்டிய கவனத்தைப் பற்றியும் கூறினாரே தவிர கர்மம் என்பது என்னவென்பதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஞான மார்க்கத்தை விரும்பினாலும் சரி, நிஷ்காம கர்மத்தை விரும்பினாலும் சரி, இரண்டிலுமே கர்மம் செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாதது என்றும் கூறினார். கர்மத்தை தியாகம் செய்தாலோ, ஒருவன் ஞானியாவதில்லை. கர்மத்தை ஆரம்பிப்பதால் மட்டுமே ஒருவன் நிஷ்கர்மியாவதில்லை. விடாப் பிடியாக இதைச் செய்யாதவர்கள் கர்வம் கொண்டவர்கள். எனவே மனத்தால்

புலன்களை வயப்படுத்திக் கர்மத்தைச் செய் ! எப்படிப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்வது? என்றபோது நியமித்த கர்மத்தைச் செய் ! என்று கூறினார். இந்த நியமித்த கர்மம் என்ன என்று கேட்டதற்கு வேள்வியின் விதிமுறையே என்று கூறினார். எந்த வேள்வியைச் செய்வதால் நியமித்த கர்மம் ஏற்படுகிறது? என்ற புதிய கேள்வி பிறந்தது. அங்கும் வேள்வியின் உற்பத்தி பற்றியும், சிறப்புகள் பற்றியுமே வருணனை செய்தாரே தவிர கர்மத்தை அறிய உதவும் வேள்வியைப் பற்றி விளக்கவில்லை. இதுவரை கர்மம் என்றால் என்ன என்பது தெளிவாகவில்லை. இப்பொழுது அர்ஜூனா ! கர்மம் என்பது என்ன? கர்மமின்மை என்பது என்ன? பெரிய பெரிய மேதைகளும் மோகம் கொண்டிருக்கும் இதனை நீ நன்கு அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று பூர்ணி கிருஷ்ணர் கூறினார்.

கிம் கர்ம கிமக்ரமேதி கவயோப்யத்ர மோஹிதா:

தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யத் ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷயஸே ஷ்பாத் 16

கர்மம் என்றால் என்ன? கர்மமின்மை என்றால் என்ன? இந்த விஷயத்தில் பெரிய அறிவாளிகளான புருஷர்களும் மோகம் கொண்டுள்ளனர். எனவே, எந்தக் கர்மத்தினால் உனக்கு உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கிறதோ, அத்தகைய கர்மத்தை உனக்கு நன்கு விளக்குகிறேன். உலக பந்தத்திலிருந்து விடுதலை வழங்கும் பொருளாகும் கர்மம். இந்த கர்மத்தை அறிந்து கொள்ளும்படி பூர்ணி கிருஷ்ணர் மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

கர்மணோ ஹ்யபி போத்தவ்யம்-போத்தவ்யம்ச விகர்மண:

அகர்மணஸச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மணோ கதி: 17

கர்மத்தைப் பற்றியும், கர்மமின்மையைப் பற்றியும், சிறப்பான, குற்றம் காணாத ஆப்த புருஷர்கள் மூலம் செய்யப்படும் விகத தர்மத்தைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கர்மத்தின் பொருள் மிக ஆழமானது. சிலர் விகத தர்மத்தை மனத்தில் ஈடுபடுத்திச் செய்யும் கர்மம், நீடித்த கர்மம் என்று கூறுகின்றனர். உண்மையில் 'வி' என்று முன்னெழுத்து சிறப்பின் அறிகுறியாகும். உன்னத நிலையைப் பெற்ற பிறகு மகாபுருஷர்களின் கர்மம் விகல்பமற்றதாகி விடுகிறது. ஆன்மாவில் நிலைபெற்ற, ஆன்ம திருப்திபெற்ற, ஆன்ம ஆசையுடைய மகாபுருஷர்களுக்கு கர்மம் செய்வதால் இலாபமோ, செய்யாவிட்டால் நஷ்டமோ இல்லை. இருந்தும் பின்னால் வருபவர்களுக்கு நன்மை பயக்கவே கர்மம் செய்து வருகின்றனர். அத்தகைய கர்மம் குற்றமற்றது. மிகவும் சுத்தமானது. இதுவே விகர்மமும் ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டாக கீதையில் எங்கெல்லாம் 'வி' என்ற உப சர்க்கம் அல்லது முன்னெழுத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அது சிறப்புத் தன்மையின் அடையாளமாக நிற்கிறது. இது சிறப்பின்மையின் அடையாளமாக அல்ல. எவன் யோகத்துடன் ஒன்றியிருக்கிறானோ அவன்

சிறந்த முறையில் சுத்த ஆன்மா உடையவன், சிறந்த முறையில் உள்மனத்தை வென்றவன் என பூரணமான சிறப்புத் தன்மையின் கிண்ணமாகத் திகழ்கிறான். இவ்வாறு விகர்மமும் சிறப்பான, விசேஷமான கர்மத்தின் சின்னமாகும். அது பூரண பயன்பெற்ற மகாபுரங்களின் மூலமாக வெளித் தோன்றுகிறது. அதில் நல்லது, கெட்டது என்ற ஸம்ப்ரகாரங்களுக்கு இடமேயில்லை.

நீங்கள் விகர்மம் என்பதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டார்கள். கர்மம், அகர்மம் என்பது பற்றிய விளக்கத்தை அடுத்து வரும் கலோகத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இங்கு கர்மம் – அகர்மம் என்பதில் பேதத்தைப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் எங்குமே அதுபற்றி தெரிந்துகொள்ள முடியாது.

கர்மண்-யகர்ம ய: பச்யே-தகர்மணி ச கர்ம ய:

ஸ புத்திமான் மனுஷ்யேஷாஸ யுக்த: க்ருத்ஸ்ன-கர்ம-க்ருத 18

ஆராதனை என்ற கர்மத்தைச் செய்வன், நான் இல்லை, குணங்களின் நிலையே சிந்தனையில் நம்மை ஈடுபடுத்துகிற தென்றும், நான் இஷ்ட தேவதையின் மூலம் இயக்கப்படுகிறே னென்றும், எவன் நினைக்கிறானோ அவனே கர்மத்தின் கர்மமின்மையைப் பார்க்கிறான். இவ்வாறு கர்மமின்மையைப் பார்க்கும் திறமை வந்து, கர்மம் தொடர்ச்சியாகத் திகழும் பொழுதுதான் கர்மம் எல்லாத் திசைகளிலும் பரவுகிறது. அத்தகைய புருஷன் மனிதர்களுள் யோகியாகவும், யோகத்துடனும் கூடிய புத்தியையுடையவனாகவும், எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்வனாகவும் இருக்கிறான். அவன் மூலம் கர்மம் செய்யும் பொழுது ஒரு சிறிய தவறுகூட நிகழ்வதில்லை.

இதன் சாராம்சம் ‘ஆராதனையே கர்மமாகும்’. நான் இயந்திரம் மட்டுமே, இதனைச் செய்வன் இஷ்ட தேவதையாகும் என்றும், குணங்களிலிருந்து ஏற்படும் நிலைக்கேற்ப மட்டுமே முயற்சி செய்கிறேன் என்றும் கருதி கர்மத்தைச் செய்வோம். கர்மத்தைச் செய்துகொண்டே அதில் அகர்மத்தையும் காண்போம். அகர்மத்தின் இந்தத் திறமை வந்ததும் கர்மம் தடையின்றித் தொடர்ச்சியாக நிகழும். அப்பொழுது அது பரம மங்கள நிலையைக் கொடுக்கும் கர்மமாகும். வணக்கத்திற்குரிய மகாராஜ் அவர்கள்.

‘இஷ்ட தேவதை ஓட்டுநராக நின்று நம்மை அடக்கி நல்ல வழியில் செலுத்தும் வரை உரிய அளவில் சாதனை தொடங்குவதில்லை என்று கூறுவது வழக்கம். இதற்கு முன் செய்யப் படுவதெல்லாம், கர்மத்தில் ஈடுபட எடுக்கும் முயற்சியே தவிர வேறொன்றில்லை. ஏரின் முழு பாரமும் எருதுகளின் மீது இருந்த போதிலும், வயலின் உழவுவேலை உழுபவனின் திறமையில் தான் இருக்கிறது. இவ்வாறே சாதனையின் முழுப் பாரமும் சாதகனின் மீது இருந்தபோதிலும் அவனுக்கு வழிகாட்டி, அவனுக்குப் பின்னால் இருக்கும் இஷ்ட தேவதைதான் உண்மையான சாதகன் ஆகும்.

இஷ்ட தேவதை நிர்ணயம் செய்யாதவரை நம்மால் என்ன செய்ய முடிந்தது? என்பதும் நாம் சுபாவத்தில் சிக்கித் திரிகிறோமோ? அல்லது பரமாத்மாவில் ஒன்றினைந்து விடுகிறோமா? என்பதும் நமக்குத் தெரிய வருவதில்லை. இவ்வாறு இஷ்ட தேவதையின் ஆணைப்படி ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறி, கர்மம் செய்பவன் தானால்ல என்பதை உணர்ந்து, தொடர்ந்து கர்மம் செய்யும் சாதகனே அறிவாளியாவான். அவனது அறிவே உன்மையான அறிவாகும். அவனே யோகியாவான். கர்மம் செய்து கொண்டே இருந்தால் எப்பொழுது கர்மத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும் என்பதை அறியும் ஆவல் இருப்பது இயற்கையே. இது பற்றி யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார் :

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கூற்றுப்படி செய்யப் படுவதெல்லாம் கர்மம் அல்ல. கர்மம் ஒரு நியமிக்கப்பட்ட செயலாகும். அர்ஜூனா! நீ நியமிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய். நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் யாது? அப்பொழுது வேள்விக்கு காரியருபம் கொடுப்பதே கர்மம் என்றார். அப்படியானால் மற்ற செயல்கள் எல்லாம் கர்மமில்லையா? அதற்கு வேள்விக்கு செயலாக்கம் கொடுக்கவல்ல செயலைத் தவிர மற்ற செயல்களைல்லாம் உலக பந்தத்தில் ஆழ்த்துவனவாகுமே தவிர அவைகள் கர்மம் ஆகாது. இதுதான் கர்மத்தின் பொருள். எனவே அர்ஜூனா! வேள்வியின் நிறைவுக்காக நல்ல முறையில் இதை அனுசரித்து வா! என்றார். வேள்வியின் உருவத்தை விளக்கும் பொழுது ஆராதிக்கும் தெய்வம் வரைக்கும் கூட்டிச் செல்லவல்ல சுத்த நிலையில் செய்யப்படும் ஆராதனைதான் வேள்வி ஆகும் என்று கூறினார்.

இந்த வேள்வியின் மூலம் புலன்களை வசப்படுத்தி, மனத்தைச் சமநிலைப்படுத்தி, தெய்வச் செல்வங்களைப் பெறமுடியும் என்று கூறி கடைசியில் பிராண் -- அபானத்தின் கதியை முறைப்படுத்தி யோகிகளால் செய்யப்படும் பிராணாயாமத்தினால் உள் மனத்தில் சங்கல்பமோ, வெளிச் சூழலில் உள்ள சங்கல்பம் உள்ளே நுழையும் நிலையோ ஏற்படுவதில்லை என்று கூறினார். ஆனால் வேள்வி நிலையில் சித்தம் எப்பொழுதும் வயத்தில் இருப்பதுடன், வயப்பட்ட சித்தத்தின் ஒரு நிலைப்பட்ட நிலையில் அந்த புருஷன் நிரந்தரமான, ஸனாதனமான பிரம்மத்தில் ஒன்றிலிடுகிறான். இவையெல்லாம் தான் வேள்வியாகும். இதற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதுதான் கர்மம் ஆகும். எனவே, கர்மத்தின் உன்மையான பொருள் 'ஆராதனை' ஆகும். கர்மத்தின் மற்ற பொருள்கள் 'பஜைன்' 'யோக சாதனை' என்பதாகும். அவைகள் பற்றிய விளக்கம் பின்னால் கூறப்பட விருக்கிறது. இங்கு கர்மம் என்பதும், அகர்மம் என்பதும் இரு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அதனால் கர்மம் செய்யும்பொழுது செல்ல வேண்டிய சரியான பாதை கிடைக்கும்.

யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜ்ஞிதா:

ஜ்ஞானாக்னி-தக்த கர்மாணம் தமாஹ: பண்டிதம் புதா: 19

அர்ஜூனா! எந்த புருஷன் மூலம் சம்பூர்ணமாகத் தொடங்கப்பட்ட செயல் (முந்தைய கலோகத்தில் கூறப்பட்டதைப் போல் அகர்மத்தைப் பார்க்கும் தகுதி பெற்றதும், கர்மத்தில் ஈடுபடும் புருஷன் சம்பூர்ண கர்மங்களைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். அவனது செயலில் கிறிதளவு கூட தவறு இருப்பதில்லை.) படிப்படியாக முன்னேறி போகங்கள், மனத்தின் சங்கல்ப, விகல்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு மேலே சென்று நுட்பமாகிறதோ (ஆசை, சங்கல்பங்களைத் தடுத்தல் ஆகியவைகள் மனத்தில் வெற்றி நிலைகளாகும். எனவே, கர்மம் என்பது மனத்தை ஆசை, சங்கல்ப, விகல்பங்களிலிருந்து நீக்கி மேலே எடுத்துச் செல்கிறது.) அந்த சமயத்தில் கடைசியான சங்கல்பமும், சமனமடையும் பொழுது எதை அறிய ஆவலாக இருந்தோமோ, அந்த பரமாத்மாவைப் பற்றிய பிரத்யக்ஷ ஞானம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. செயல்வழியில் சென்று பரமாத்மாவைப் பற்றிய நேரிடையான அறிவைப் பெறுவதே ஞானமாகும். அந்த ஞானத்துடன் கர்மம் நிரந்தரமாகச் சாம்பலாகிவிடுகிறது. எதைப் பெற வேண்டுமோ அதைப் பெற்றுவிட்டோம். அதற்கு மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டறிய வேண்டிய சக்தி அல்லது பரம்பொருள் எதுவுமில்லை. எனவே கர்மம் செய்து எதனைத் தேடுவோம்? அந்த அறிவுக்குப் பின் கர்மத்தின் அவசியம் நிறைவடைந்து விடுகிறது. அத்தகைய நிலை பெற்றவரை “அறிவின் (போதம்) உருவமான மகாபுருஷன் “பண்டிதன்” என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்களின் அறிவு பூரணமடைகிறது. அத்தகைய நிலைபெற்ற மகாபுருஷர் என்ன செய்கிறார்? எப்படி வாழ்கிறார்? அவரது வாழ்வியலைப் பற்றி விளக்குகிறார்.

**த்யக்தவா கர்ம பலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராஸ்ரய:
கர்மண்-யபிப்ரவர்த்தோபி நெவ கிஞ்சித் கரோதி ஸ: 20**

அர்ஜூனா! அத்தகைய புருஷர் உலகச் சார்பை விடுத்து நிரந்தரமான பரமாத்மாவில் ஒன்றினணந்து கர்மங்களின் பலன், பரமாத்மா மீது பற்று ஆகியவற்றை விடுத்து (என்னில் இப்பொழுது பரமாத்மா அவனின்றும் வேறுபட்டவர்கள்) கர்மத்தில் நன்கு ஈடுபட்டும் கூட ஒன்றும் செய்யமாவிருக்கிறார்.

**நிராஷர்-யதசித்தாத்மா த்யக்த-ஸர்வ-பரிக்ரஹ:
சாரிம் கேவலம் கர்ம குர்வன-னாப்னோதி கில்பிஷம் 21**

எவ்னொருவன் அந்தக்கரணத்தையும் உடலையும் வென்று, போகங்களின் உபகரணங்களையும் தியாகம் செய்கிறானோ, அத்தகைய ஆசையற்ற மனிதனின் சரீரம் கர்மம் செய்து கொண்டிருப்பதாக மட்டுமே காணப்படுகிறது. உண்மையில் அவனாக எதையும் செய்வதில்லை. எனவே பாவத்திற்கும் ஆளாவதில்லை. அவன் பூரணத்தைப் பெற்று விடுவதால் பிறப்பு-இறப்பு சக்கரத்தில் சிக்குவதில்லை.

யத்ருச்சா-லாப-ஸந்துஷ்டோ தவந்தவாதீதோ விமத்ஸர:
ஸம: ஸித்தாவலித்தெள ச க்ருதவாபி ந நிபத்யதே 22

தனக்குக் கிடைப்பதில் மட்டுமே மகிழ்ச்சியடைந்து, சகம்-துக்கம், பற்று-வெறுப்பு, மகிழ்ச்சி-வருத்தம் ஆகிய எதிர்மறை ஜோடிகளான உணர்வுகளைக் கடந்து பொராமைப் படாமல், சித்தி-அசித்தியில் சமமான பாவத்தையுடைய மனிதன் கர்மங்களைச் செய்தாலும் அவைகளில் கட்டுண்டு இருப்பதில்லை. சித்தி அதாவது எதைப் பெற வேண்டியிருந்ததோ, அதனின்றும் அவன் இப்பொழுது வேறுபட்டவனாக இல்லாததாலும், அதனின்றும் விலகாமலிருப் பதாலும் அசித்தி அதாவது பெறமுடியாத நிலை என்ற பயமே அவனுக்கு இல்லை. இவ்வாறு சித்தி-அசித்தியில் சமமான பாவத்தையுடைய மனிதன் கர்மம் செய்தாலும் அதில் சிக்குண்டு தவிப்பதில்லை. அவன் எப்படிப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்கிறான்? அதே நியமிக்கப்பட்ட கர்மமான வேள்வியின் விதிமுறைகளையே செய்கிறான். இதையே மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

கதலங்கள்ய முக்தஸ்ய ஜ்ஞானாவஸ்தித-சேதஸ:
யஜ்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே 23

அர்ஜானா! வேள்வியைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் கர்மம். பரமாத்மாவுடன் ஒன்றிணைந்து ஞானத்தில் நிலைபெற்று, சேர்க்கை தோஷம், பற்று இல்லாமல் சுதந்திர புருஷனாகி எல்லாக் கர்மங்களிலும் ஈடுபட்டு தன்மயமாகி விடுகிறான். அத்தகைய கர்மங்களிலிருந்து பயன் விளைவதில்லை. ஏனெனில் கர்மங்களின் பலனான பரமாத்மாவும் அவனும் ஒன்றறக் கலக்கும் நிலையான பலனைப் பெற்ற பிறகு, அந்தப் பலனிலிருந்து விளையப்போகும் பலன் என்னவாக இருக்கமுடியும்? எனவே அந்த சுதந்திர புருஷர்களுக்கு தங்களுக்கெனக் கர்மம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏதும் இருப்பதில்லை. பின் உலக நன்மைக்காக அவர்கள் கர்மம் செய்துகொண்டேயிருக்கின்ற போதிலும், கர்மங்களில் கட்டுண்டு இருப்பதில்லை. கர்மம் செய்யும்பொழுது அதில் கட்டுண்டு இருக்காமலிருப்பது எப்படி? இதுபற்றிக் கூறுகிறார் —

ப்ரஹ்மார்பணம் பரஹ்ம-ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்களென
ப்ரஹ்மணா ஹாதம்
ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸமாதினா 24

அத்தகைய சுதந்திர புருஷனுக்கு எல்லாமே பிரம்மம்தான்! ஹோமத்தில் செலுத்தப்படும் வேள்வியும் பிரம்மம்தான். அக்னியும் பிரம்மம்தான். அதாவது அக்னியில் பிரம்மஸ்வருபமான, பிரம்மரூபியான எஜமானரால் செலுத்தப்படும் ஹவிலையும் பிரம்மம்தான். எவர்கள் கர்மத்தின் மூலமாக பிரம்மத்தைத் தொட்டு உணர்ந்து சமாதியில் நிலைபெற்று அதிலேயே ஒன்றறக் கலந்து விட்டனரோ, அத்தகைய மகா

புருஷர்களுக்கு எது அடையத் தகுந்ததோ அதுவும் பிரம்மத்தான், அவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை. உலக நன்மைக்காக கர்மத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இதுதான் பிரம்மத்தை அடையும் மகாபுருஷரின் இலட்சணமாகும். ஆயினும் கர்மத்தில் நுழையும் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள சாதகர்கள் எத்தகைய கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள்? முந்தைய அத்தியாயத்தில் பூரி கிருஷ்ணர், அர்ஜூனா! கர்மத்தைச் செய். எத்தகைய கர்மம்? நியமித்த கர்மம், நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்! என்று கூறினார். நிர்ணயிக்கப்பட்ட கர்மம் யாது? அர்ஜூனா! வேள்வியின் விதிமுறைகளே கர்மம். இந்த வேள்வியைத் தவிர செய்யப்படும் மற்றைய கர்மங்கள் இந்த உலக பந்தத்தில் ஆழ்த்தும் பந்தமே தவிர கர்மம் ஆகாது. உலக பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுத் தருவதே கர்மம் ஆகும். சேர்க்கை தோஷத்தினின்றும் விலகி நின்று வேள்வியின் நிறைவுக்காக வேள்வியை நன்கு அனுசரி, இங்கு நம்மைக் கடைத்தேறும்படியான நாம் செய்ய வேண்டிய அத்தகைய கர்மம் யாது? என்ற புதிய கேள்வியை யோகேஷ்வர் பூரி கிருஷ்ணர் எழுப்பினார். மேலும் கர்மத்தின் சிறப்புகளை வலியுறுத்தி கர்மம் எங்கிருந்து வந்தது, என்ன தருகிறது? என்பதையும் விளக்கினார். அதன் சிறப்புகளை விவரித்த போதிலும் வேள்வி என்பது யாது என்பதை அவர் இதுவரை கூறவில்லை. இங்கு இப்பொழுது தெளிவாக்குகிறார்.

தைவமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகின: பர்யுபாஸதே ப்ரஹ்மாக்னாவபரே யஜ்ஞம் யஜ்ஞேனவோபஜ்ஞஹ்வதி 25

பரமாத்மாவில் ஒன்று கலந்த மகாபுருஷரின் வேள்வியைப் பற்றி முந்தைய கலோகத்தில் யேகேஷ்வர் பூரி கிருஷ்ணர் விளக்கினார். ஆனால் இதுவரை அந்த தத்துவத்தில் நிலைபெறாதவாறு செய்யில் ஈடுபடும் மற்ற யோகிகள் எதிலிருந்து தொடங்குவார்கள்? என்ற கேள்விக்கு வேள்வி (யகஞம்) மூலம் தேவதைகளைத் திருப்தி செய்தால் இதயப் பிரதேசத்தில் தெய்வீகச் செல்வம் வளரும். அதன் மூலம் நீ படிப்படியாக உயர்ந்து உன்னத சிறப்பையடைவாய் என்ற பிரம்மாவின் உத்தரவுப்படி மற்ற யோகிகள் 'தைவம் யகஞம்' — அதாவது தெய்வீகச் செல்வங்களைத் தனது இதயத்தில் வலுவடையச் செய்கிறார்கள்' என்று பதில் அளிக்கிறார். தெய்வீகச் செல்வங்களை இதயப் பிரதேசத்தில் வலுவடையச் செய்வதே ஆரம்ப நிலையிலுள்ள யோகிகளின் வேள்வி ஆகும்.

அந்த தெய்வீகச் செல்வம் பதினாறாவது அத்தியாயத்தின் முதல் மூன்று கலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் தலை சிறந்த கடமையாக அதை விழிப்புறச் செய்து அதிலேயே ஒன்றியிருக்க வேண்டும் என்று அக்கருத்தைச் சூட்டிக் காட்டியபடி யோகேஷ்வர் பூரி கிருஷ்ணர், “அர்ஜூனா! நீ வருந்தாதே. நீ தெய்வீகச் செல்வத்தை அடைந்திருப்பதால் என்னில் வசிப்பாய். என்னுடைய நிலையான

வடிவத்தைப் பெறுவாய். ஏனெனில் இந்த தெய்வீகச் செல்வம் உன்னதமான நன்மைக்காக உண்டானது. இதற்கு எதிரான அகரச் சம்பத்து கீழ்மட்டத்திலுள்ள, கீழ்த்தரமான யோகிகளின் காரணமாக உண்டாவது'' என்று கூறுகிறார். இந்த அகரச் சம்பத்தை வேள்விப் பொருளாக அர்ப்பணிக்கிறார். எனவே இதுவே வேள்வியாகும். இங்கிருந்தே தான் வேள்வி தொடங்குகிறது.

மற்றைய யோகிகள் பரப்பிரம்ம பரமாத்மா உருவான அக்னியில் வேள்வியின் மூலம் வேள்வி அனுஷ்டானம் செய்கிறார்கள். இந்த உடலில் நானே ''அதியக்ஞன்'' (தலைமையான வேள்வி) என்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேலே கூறினார். வேள்வியின் அதிஷ்டாதா (தலைவன்) அல்லது வேள்வி எதில் ஒன்றி இணைகிறதோ அந்தப் புருஷன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரு யோகியும் சற்குருவுமாவார். இவ்வாறு மற்றைய யோகிகள் பிரம்ம ரூபியான அக்னியில், வேள்வி அதாவது வேள்வி உருவமான சற்குருவைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வேள்வியை அனுஷ்டானம் செய்கின்றனர். கருக்கமாக சற்குருவின் ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கின்றனர்.

சுரோத்ராதீ-னிந்தரியாண்-யன்யே ஸம்யமாக்னிஷா ஜாஹ்வதி சப்தாதீன் விஷயான்யை இந்தரியாக்னிஷா ஜாஹ்வதி 26

மற்றைய யோகிகள் செவி முதலான (செவி, கண், தோல், நாக்கு, முக்கு) எல்லாப் புலன்களையும் அடக்கி வேள்வி ரூபியான அக்னியில் வேள்விப் பொருளாக சமர்ப்பிக்கின்றனர். அதாவது புலன்களை ஒன்று சேர்த்து சிற்றின்பங்களிலிருந்து அவைகளை விலக்கிக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். இங்கு நெருப்பு எரிவதில்லை. பொருளும் நெருப்பில் போடும்பொழுது ஒவ்வொன்றும் சாம்பலாவதுபோல் கட்டுப்படுத்தல் என்ற நெருப்பு புலன்களின் பலதரப்பட்ட பிரவாகங்களையும் பொகக்கி விடுகிறது. மற்ற யோகிகள் கேட்டல் போன்ற (கேட்டல், தொடுதல், காணுதல், சுவைத்தல், நுகர்தல்) போகங்களைப் புலன் 'ரூபி' அக்னியில் வேள்விப் பொருளாக சமர்பிக்கின்றனர். அதாவது அவைகளின் போக்கை மாற்றி சாதனையில் ஈடுபடுத்துகின்றனர்.

இந்த உலகில் இருந்து கொண்டேதான் சாதகன் பஜனை செய்ய வேண்டும். உலக வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களின் நல்லது, கெட்டது ஆகியவை அவனுடன் மோதிக் கொண்டேயிருக்கும் -- சிற்றின்பங்கள் பக்கம் இழுத்தும் செல்லும். வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் சாதகன் அவைகளின் விருப்பத்தை மாற்றி யோகம், வைராக்கியம் ஆகியவற்றை உண்டுபண்ணும் வைராக்கிய பூர்வமான உணர்வுகளாக மாற்றி புலன் உருவமான அக்னியில் பலியிடுகின்றான். ஒருமுறை அர்ஜூனன் ஆழ்ந்த தியானத்திலிருந்த பொழுது அவன் காதுகளில் சங்கீத அலைகள் மோதின. அவன் பார்த்தபொழுது ஊர்வசி என்ற தாசி நின்று கொண்டிருந்தாள். அனைவரும் அவளது அழகில் சொக்கித் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் அர்ஜூனனுக்கு அவள் அன்பு நிறைந்த அன்னையாகக் காட்சி தந்தாள். அந்த சங்கீதமாகிய ஏழுவகை உருவத்தில் ஏற்பட்ட விகாரம் விலகிப் போய்விட்டது. புலன்களின் மண்டலத்தில் அது ஒன்றறக் கலந்து விட்டது.

இங்கு புலன்கள் அக்னியாகும். அக்னியில் போடப்படும் பொருள் சாம்பலாகி விடுவதுபோல் விருப்பத்தை இஷ்ட தேவதையைப் பெறும் என்னத்திற்கேற்ப மாற்றியமைத்தல், சிற்றின்பத்தைத் தூண்டிவரும் வடிவம், ரசம், வாசனை, தொட்டுணர்வு, சப்தம் என்னும் காணல், ருசித்தல், நுகர்தல், தொடுதல், கேட்டல் ஆகிய புலன்களின் செயல்கள் சாம்பலாகி விடுகின்றன. எனவே, சாதகன் தீய நெறியில் சிக்குவதில்லை. சாதகன் கேட்டல் போன்ற போகங்களில் நாட்டம் கொள்வதுமில்லை, அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வதுமில்லை.

இந்த கலோகங்களில் உள்ள ‘வேறு’ என்ற சொற்கள் ஒரே சாதகர்களின் உயர்வு - தாழ்வு என்ற இரு நிலைகளைக் குறிப்பனவாகும். வேள்வி செய்யும் சாதிகளில் உயர்வு - தாழ்வு என்ற இரு நிலைகளும் இருக்கின்றன. ‘மொழி’ ‘பிற’ ‘மற்ற’ என்பவைகள் இருவகையான வேள்விகளைக் குறிப்பனவைகளால்ல.

ஸர்வாணிந்த்ரிய-கர்மாணி ப்ராண-கர்மாணி சாபரே

ஆத்ம-ஸம்யம-யோகாக்னெள ஜாத்வதி ஜஞானதீபிதே 27

இதுவரை யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய வேள்வியில் படிப்படியாக தெய்வீகச் செல்வம் கிடைக்கிறது. புலன்களின் எல்லா வகையான செயல்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. சிற்றின்பங்களில் கட்டாயமாக ஈடுபடுத்தும் சப்தம் முதலான உணர்வுகள் மோதும் பொழுது அவைகளின் விருப்பம் மாற்றப்பட்டு அவைகளின் கெட்ட செயலிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கிறது. இதைவிட உன்னத நிலை பெற்றதும், மற்றைய யோகிகள் எல்லாப் புலன்களின் செயல்கள், உயிரின் செயல் ஆகியவற்றை பிரம்மத்தில் ஒன்றினையும் என்னத்துடன் கூடிய ஞானத்தினால் ஒளிவிடச் செய்து பரமாத்மா நிலை என்ற யோக அக்னியில் பலியிடுகின்றனர். கட்டுப்பாட்டின் நிலை, ஆன்மாவின் உருவத்தைப் பெற்றதும் உயிர், புலன்கள் ஆகியவற்றின் செயல் அமைதி அடைகின்றது. இந்த நேரத்தில் போகங்களைத் தூண்டும் வெள்ளமும், இஷ்ட தேவதையில் நுழையும்படி செய்யும் நீர்ப்பெருக்கும் ஒன்றற இனைந்து விடுகின்றன. பரமாத்மாவில் ஒன்றிடும் நிலை கிடைத்து விடுகின்றன. வேள்வியின் பயன் கிடைத்து விடுகிறது. இதுதான் வேள்வியின் உச்ச கட்டம் — எந்த பரமாத்மாவை அடைய நினைக்கிறாரோ, அவனிலேயே ஒன்றிடும் நிலை கிட்டிய பின் வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்? மறுபடியும் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வேள்வியை நன்கு விளக்குகிறார்.

தரவ்யயஜ்ஞாஸ்-தபோயஜ்ஞா யோகயஜ்ஞாஸ்-ததாபரே
ஸ்வாத்தயாய-ஜ்ஞானயஜ்ஞாஸ் யதய: ஸம்சிதவரதா: 28

பலர் செல்வத்தினால் வேள்வி செய்கின்றனர். அதாவது சமர்ப்பணத்துடன் மகா புருஷர்களின் சேவையில் பொருள்களையும், சமர்பிக்கின்றனர். பக்தி பாவத்துடன் மலர், பழம், தண்ணீர் இவற்றில் எதை எனக்குக் கொடுத்தாலும் அதை நான் உண்கிறேன். இதை அளிப்பவனுக்குச் சிறந்த நன்மை கொடுப்பவாக இருக்கிறேன். இதுதான் 'தீரவிய வேள்வி'யாகும். ஒவ்வொரு ஆன்மாவிற்கும் தொண்டு செய்தல், மறந்த பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லுவதல் ஆகியவைகளும் தீரவிய வேள்வியாகும். இவற்றில் தனம் தரப்படலாம்.

இதுபோன்று பல புருஷர்கள் கயதர்மத்தைக் காக்க புலன்களை அடக்குகின்றனர். அதாவது கபாவத்தினால் ஏற்படும் தீறமைக்கு ஏற்ப வேள்வியின் தாழ்ந்த, உயர்ந்த நிலைகளுக்கு இடையில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். இந்தப் பாதையைப் பற்றிய அறிவு பெறாத நிலையில் முதல் நிலையிலுள்ள சாதகனான சூத்திரன் கர்மம் மூலமும், வைசியன் தெய்வீகச் செல்வத்தின் சேகரிப்பு மூலமும், சூத்திரியன் காமம், குரோதம் போன்றவற்றை நாசம் செய்வதன் மூலமும், பிராமணன் பிரம்மத்தில் நுழையும் தருதியான நிலையின் மூலமும் புலன்களை அடக்குகின்றனர். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில் வேள்வி ஒன்றேதான். நிலைக்கு ஏற்றபடி உயர்ந்த-தாழ்ந்த வகுப்புகள் வந்து போகின்றன.

வணக்கத்துக்குரிய மகாராஜ் அவர்கள், "மனத்துடன் புலன்களையும், உடலையும் இலட்சியத்திற்கேற்ப அடக்குவதே தவமாகும் — இவை இலட்சியத்திலிருந்து விலகிச் செல்லும். எனவே இவைகளை அடக்கி அந்த வழியில் செலுத்து" என்று கூறுகிறார்.

பலர் யோக வேள்வியை அனுசரித்து வருகின்றனர். படைப்பில் அவைந்து திரியும் ஆன்மா படைப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட பரமாத்மாவில் ஒன்று கலப்பதற்கு யோகம் என்பது பெயர். ஆறாவது அத்தியாயத்தின் இருபத்து மூன்றாவது சுலோகத்தில் யோகத்தின் பரிபாஷை (சங்கேதம்) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இரண்டு பொருள்களின் இணைப்பே யோகம் எனப்படும். பேப்பரோடு பேனா இணைந்தால், தட்டும் மேசையும் இணைந்தால், யோகமாகிவிடுமா? இல்லை, என்னில் இவை பஞ்சுதங்களின் ஒன்றால் உருவாகிய பாத்திரங்கள். எனவே இவை ஒன்றேதான், இரண்டல்ல, படைப்பும் அதைப் படைக்கின்ற புருஷனும் தனித் தனியானவைகள். படைப்பில் நிலைத்த ஆன்மா தனது நிலைத்த உருவமான பரமாத்மாவில் ஒன்று கலப்பதும் படைப்பு புருஷனில் ஒன்றறக் கலந்து விடுகிறது. அந்த நிலைதான் சேர்க்கை அல்லது யோகம் என்பதாகும். சமனம், தனமம், அதாவது அடக்குதல், சாந்தப்படுத்துதல்

போன்ற நியமங்களை அனுசரித்து வருகின்றனர். யோக வேள்வி செய்பவர்களும், அஹிம்சை போன்ற கடுமையான விரதங்களை அனுசரிப்பவர்களும் விடாமுயற்சியை உடையவர் களுமான மனிதர்கள், தன்னை உணர்ந்து, தன்னிலையின் தன்மை உணர்பவர்களாகி வேள்வி செய்யும் அதிகாரியாகின்றார்கள். இங்கு யோகங்கள், அங்கங்கள் (யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாஹார், தாராணா, தியானம், சமாதி) அகிம்சை முதலான கடுமையான விரதங்களால் ஒருநிலைப் படுத்தப்படுகின்றன. பலர் சுய அத்யயனம் (தானே கற்றுக் கொள்வது) செய்கின்றனர். புத்தகம் படிப்பது சுய அத்யயனத்தின் ஆரம்ப நிலை மட்டுமேயாகும். தன்னிலை உணர்வதுதான் சிறப்பான சுய அத்யயனம் ஆகும். ஏனெனில் அதிலிருந்துதான் தன்னுடைய உருவத்தை உணர்ந்து ஞானம் அல்லது பிரம்மத்துடன் ஒன்றிணைத்தல் என்ற பலன் கிடைக்கிறது. இந்த சுய அத்யயனமான ஞான வேள்வியில் என்ன செய்யப்படுகிறது? இதுபற்றி கூறுகிறார் :

**அபானே ஜாவ்ஹவதி ப்ராணம் ப்ராணோபானம் ததாபாரே
ப்ராணாபான-கதீ ருத்தவா ப்ராணாயாம-பராயணா: 29**

சுய அத்யயனம் செய்பவர்கள் அபான வாயுவில் பிராண வாயுவையும், பிராண வாயுவில் அபான வாயுவையும் தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். இதனினும் நுட்ப நிலை பெற்றதும் பிர யோகிகள் பிராணத்தின் கதியையும் அபானத்தின் கதியையும் ஒழுங்குபடுத்தி பிராணாயாமத்தைப் பாராயணம் செய்கின்றனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறும் பிராண-அபானத்தை மகாத்மா புத்தர் 'அனாபான்' என்கிறார். இதையே அவர் உட்கவாசம் — வெளிச் சுவாசம் என்கிறார். உள்ளிழுக்கும் மூச்சை பிராணம் என்றால் வெளிவரும் மூச்ச அபானம் ஆகும். மூச்சை உள்ளே இழுக்கும்பொழுது சுற்றிலுமுள்ள வாயு மண்டலத்திலுள்ள சங்கல்பத்தையும் உள்ளே இழுத்துக் கொள்கிறோம். மூச்சை வெளியே விடும்பொழுது சர்ரத்திற்கு அதாவது உடலுக்கு உள்ளே இருக்கும் நல்ல-கெட்ட எண்ண அலைகளையும் வெளியிடுகிறோம். வெளியிலுள்ள நல்ல சங்கல்பங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருக்கும் பொழுது பிராணத்தை ஹோமம் செய்கிறோம். உள்ளேயிருக்கும் சங்கல்பங்களையும் எழுப்பாமல் செய்வது அபானத்தை ஹவன் செய்வதாகும். உள்ளே உள்ள துன்பங்களை உள்ளேயே சூழ்ந்து கொண்டிருக்காமல் வெளி உலகில் நிலவும் துன்பங்கள் உள்ளே துன்பம் உண்டுபண்ணாமல் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு பிராண அபானங்களின் இயக்கத்தைச் சமமாகச் செய்வதுதான் பிராணத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது ஆகும். அதுதான் 'பிராணாயாமம்' ஆகும். இது தான் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

ஒவ்வொரு மகா புருஷரும் இந்த முறையைத்தான் கடைப்பிடிக் கிறார்கள். வேதங்களில் இது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப்பற்றி பூசனைக்குரிய மகாராஜ் அவர்கள் சொல்வதுண்டு :

ஓரே பெயர்தான் நான்கு வகையாக உச்சரிக்கப்படுகிறது — பைக்கரி, மத்யமா, பஸ்யந்தி, பரா ஆகியவைகள். எது வெளியிடப்படுகிறதோ அதுதான் பைக்கரியாகும். நீங்கள் கேட்கும் படியாகவும், வெளியில் அமர்ந்திருக்கும் மற்றவர்கள் கேட்கும்படியாகவும் நாமத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். உங்கள் அருகில் அமர்ந்திருப்பவர்கள் கூட கேட்க முடியாதபடியும் நீங்கள் மட்டுமே கேட்கும்படியாகவும் மத்திம் சுரத்தில் உச்சரிப்பதுதான் மத்யமாவாகும். இந்த உச்சரிப்பு தொண்டையிலிருந்து எழுவதாகும். மெதுவாக நாமமே இசையாக மாறிவிடுகிறது. சாதனை மேலும் நுட்பமானவுடன் பார்க்கக்கூடிய நிலையான பஸ்யந்தி நிலை ஏற்படுகிறது. பின்பு நாமம் உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. இதே நாமம் மூச்சில் கரைந்துவிடுகிறது. மனத்தைப் பார்வையாளராக ஆக்கி மூச்ச என்ன சொல்கிறது? மூச்ச எப்போது உள்ளே வருகிறது? மூச்ச எப்போது வெளிவருகிறது? என்ன சொல்கிறது?

மூச்ச என்ற பெயரை அது தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர அது ஒன்றும் பேசுவதில்லை. சாதகன் நாமத்தை உச்சரிப்பதில்லை. அதிலிருந்து எழும் ஓலியைக் கேட்கிறான். மூச்சைப் பார்க்கிறான். எனவே அது 'பஸ்யசந்தி' என்று கூறப்படுகிறது.

பஸ்யசந்தியில் மனத்தைப் பார்வையாளராக நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும் சாதனை உன்னத நிலையை அடைந்ததும் கேட்க வேண்டிய அவசியமிருப்பதில்லை. ஒரு முறை கைவெத்தவுடன் தானே கேட்கத் தொடங்கும். தானே உச்சரித்து ஜபம் செய்ய வேண்டியதில்லை. மனத்தைக் கேட்கும்படி கட்டாயப்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஜபம் என்னவோ நடந்து கொண்டிருக்கும். அதுதான் 'அஜ்பா' (உச்சரிக்காமலிருப்பது) தொடக்கத்தில் உச்சரிக்காமல் அஜ்பா நிலை வந்தது என்பதில் பொருளில்லை. ஜபத்தைக் தொடக்கத்தில் செய்யாத ஒருவனிடம் அஜ்பா என்ற பெயருள்ள ஒரு பொருள் நெருங்குவது கூட இல்லை.

நாம் உச்சரிக்காமல் இருந்தாலும் ஜபம் நம்மை விட்டு விலகாமல் இருக்கட்டும்! இதுதான் அஜ்பாவின் பொருளாகும். ஒரு முறை மனத்தில் ஜபத்தின் கூர்மையான மூள் தைத்து ஜபம் பெருகத் தொடங்கி எப்பொழுதும் ஓலித்துக் கொண்டிருக்கட்டும். இந்த சுபாவமான ஜபத்தின் பெயர்தான் 'அஜ்பா'வாகும். இதுதான் 'பராவாணியின் ஜபம்'. (நமக்கு அப்பாற்பட்ட குரவின் ஜபம்) இது படைப்பிற்கு அப்பாவிருக்கும் பரமாத்மாவிடம் நுழைய வழி செய்யும். இதற்கு மேல் வாணியில் எந்தவித மாற்றமும் இருப்பதில்லை. பரம்பொருளின் தரிசனம் தந்து அதிலேயே

ஒன்றறக் கலப்பதால் இதை 'பரா' என்கின்றனர்.

இந்த சுலோகத்தில் யோகேஷ்வர் பூர்ணி கிருஷ்ணர் சுவாசத்தில் மட்டுமே கவனம் வைக்கும்படி கூறுகிறார். ஆனால் இதற்குப் பின் 'ஓம்' என்ற மந்திரத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

கௌதம புத்தரும் 'அனாபான்' என்ற பகுதியில் உள் மூச்சு - வெளி மூச்சு பற்றி விளக்கம் தருகிறார். இத்தகைய மகாபுரஷர்கள் கூறுவதுதான் என்ன? அதாவது ஆரம்பத்தில் பைகரியில் தொடங்கி பின் மத்யமாவாகி, அதன்பின் ஏற்படும் முன்னேற்றம் காரணமாக ஜபத்தின் பஸ்யந்தி நிலையில் சுவாசம் பிடிப்பதிற்குள் வருகிறது. அந்த சமயத்தில் ஜபம் சுவாசத்தில் ஒன்றினைந்து விடுகிறது. அதன்பிறகு ஜபிக்க வேண்டுமா என்ன? அதற்குப் பிறகு சுவாசத்தைப் பார்ப்பது மட்டுமே போதுமானது. எனவே பிராண அபானம் என்று மட்டுமே கூறுகிறார். நாமத்தை ஜபி என்று கூறவில்லை. ஏனெனில் அதைக் கூற வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அப்படிக் கூறினால் வழி தவறி கீழே உள்ள நிலைகளில் சிக்கித் தடுமாறிக் கொண்டிருக்க வேண்டி வரும். மகாத்மா புத்தர், குருதேவரான பகவான் மட்டுமின்றி ஓவ்வொரு மகாபுரஷரும் இதே வழியில் நடந்து வந்திருக்கின்றனர். எல்லோரும் ஒரே விஷயத்தைக் கூறுகின்றனர். பைகரி, மத்யமா இவை இரண்டும் நாம ஜபத்தில் நுழைய வழிகோலும் நுழைவாயில் மட்டுமே ஆகும். பஸ்யந்தியிலிருந்து தான் நாமத்தில் நுழைவு கிடைக்கிறது. பராவில் நாமம் பெருகத் தொடங்குகிறது. அதிலிருந்து ஜபம் ஒருபொழுதும் விலகுவதில்லை.

மனம் சுவாசத்துடன் இணைந்துள்ளது. சுவாசத்தில் பார்வை நிலைக்கும் பொழுது, சுவாசத்திலேயே நாமம் ஒன்றிப் போய்விடுகிறது. உள்ளேயிருந்து சங்கல்பம் எதுவும் எழுவதுமில்லை, வெளிப்புறத்து வாயு மண்டலத்தின் சங்கல்பம் உள்ளே நுழைவதுமில்லை. இதுதான் மனத்தை வெல்லும் நிலையாகும். இத்துடன் வேள்வியின் பரிணாமம் வெளிப்புகிறது.

**அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணோன் ப்ராணேஷா ஜாஹ்வதி
ஸர்வேப்-யேதே யஜ்ஞாவிதோ யஜ்ஞாஷிபத-கல்மஷா: 30**

மேலும், கட்டுப்பாடான உணவை உண்பவர்கள் பிராணத்தை உள்மூச்சு வெளிமூச்சு என்ற பிராணங்களில் ஹோமம் செய்கின்றனர். வணக்கத்திற்குரிய மகாராஜ் அவர்கள், ''யோகியின் ஆகாரம், ஆசனம், தூக்கம் மூன்றுமே திடமாக இருக்க வேண்டும். ஆகாரத்தில் மட்டுமின்றி பயணத்தில் கட்டுப்பாடு அவசியம். பல யோகிகள் பிராணத்தை பிராணத்திலேயே வேள்வி செய்கின்றனர். அதாவது சுவாசம் உள்ளிமுக்கும்பொழுது கவனம் செலுத்துகின்றனர். வெளிவிடும்போது கவனம் செலுத்துவதில்லை. மூச்சு உள்ளிமுக்கும்போது மட்டுமே 'ஓம்' மை கேட்கின்றனர். இவ்வாறு வேள்வி மூலமாக, பாவங்கள் சேதமடையப்

பெற்று அனைவரும் வேள்வியின் அறிவு பெற்றவர்கள். வேள்வியை அறிந்த அறிஞர்கள்'. என்று கூறுகிறார். இப்பொழுது வேள்வியின் பலனை விளக்குகிறார்.

யஜ்ஞ-சிஷ்டாம்ருத-புஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம-ஸநாதனம் நாயம் லோகோ-ஸ்த யயஜ்ஞஸ்ய குதோன்ய: குருஸத்தம 31

குருகுலத்தில் பிறந்த உத்தம அர்ஜூனா! வேள்வி எதை உண்டுபணனுகிறதோ எதனை அதன் விளைவாக விட்டுச் செல்கிறதோ அதுதான் அமுதம். அதுபற்றிய நேரிடையான அறிவுதான் ஞானம். அந்த ஞான அழுத்ததை அனுபவிக்கும் அதாவது அடையும் யோகிகள் நிரந்தரமான ஸனாதன பிரம்மத்தை அடைகின்றனர். நிறைவு பெற்றதும் பிரம்மத்தில் லயிக்கச் செய்யும் சக்தியுள்ளது வேள்வி. வேள்வி செய்யாவிடில் என்ன ஆபத்து நேரும்? வேள்வி செய்யாத மனிதர்கள் மறுபடியும் மாணிட உலகில் அதாவது மாணிட உடலைப் பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற முடியாது. அந்திலையில் எந்த உலகமும் அவர்களுக்கு இன்பம் தர இயலாது. அவர்களுக்கு பசு, பறவை முதலான யோனிகள் தான் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். இதற்கு மேலே ஒன்றும் கிட்டாது என்று யோகேஷ்வர் பூர்ணி கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். எனவே வேள்வி செய்வது இன்றியமையாததாகும்.

எவம் பஹாவிதா யஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே
கர்மஜான் வித்திதான் ஸர்வான் எவம் ஜ்ஞாத்வா
விமோஷ்யஸே 32

இவ்வாறு மேலே கூறப்பட்ட பலவிதமான வேள்விகள் வேதத்தின் வாணியில் அதாவது கலோகங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. பிரம்மாவின் முகத்திலிருந்து விரிவுடைந்துள்ளன. வேள்வியின் பலனைப் பெற்ற மகா புருஷர்களின் உடலை பரப்பிரம்மம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. பிரம்மத்திலிருந்து வேறுபாடற்ற அந்த மகாத்மாக்களின் அறிவு கருவி மட்டுமே ஆகி, அவர்கள் மூலம் பிரம்மமே பேசுகிறது. அவர்களின் பேச்சின் மூலம் வேள்விகள் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த எல்லா வேள்விகளும் கர்மத்திலிருந்து உற்பத்தி யானவைகள் என்பதை நீ அறிந்து கொள். வேள்வி கர்மங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன என்று இதற்கு முன்பும் கூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு அவைகளைச் செயல் முறையானவைகள் என்று அறிந்து கொண்டால் (வேள்வி செய்து பாவத்தை அழிப்பவன் தான் வேள்வியை உண்மையாக அறிந்தவன் என்று சற்று முன்பு கூறியிருக்கிறார்.) அர்ஜூனா! நீ உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுதலை பெறலாம். இங்கு யோகேஷ்வர் பூர்ணி கிருஷ்ணர் கர்மத்தை நன்கு தெளிவாக்கியிருக்கிறார். இத்தகைய குறும்புத்தனமான போக்கு கொண்ட கர்மத்தினால் வேள்வி நிறைவு வான சிறை.

தெய்வீகச் செல்வத்தின் வரவு, சற்குருவின் தியானம், புலன்களின் கட்டுப்பாடு, வெளி மூச்சில் உள் மூச்சின் வேள்வி, உள் மூச்சில் வெளி மூச்சின் வேள்வி, பிராண அபானத்தின் குதியில் கட்டுப்பாடு ஆகியவைகள் வயலில் வேலை செய்வதாலோ, வியாபாரம் செய்வதாலோ அரசியலில் ஈடுபடுவதாலோ கிடைக்குமானால் நீங்கள் செய்யுங்கள்! எத்தகைய செயலைச் செய்து முடித்துமே பரப்பிரம்மத்தில் நுழைவு கிடைக்கிறதோ அத்தகைய செயல்தான் வேள்வியாகும். வெளியில் செய்யும் செயல்மூலம் உடனே பிரம்மத்தில் நுழைவு கிடைக்குமாயின் அதைச் செய்யுங்கள்.

உண்மையில், அத்தனை வேள்வியும் சிந்தனையில் கடைசியாக உள் மனத்தில் இயங்கும் செயல்களாகும். ஆராதனை என்பது செய்யும் தெய்வத்தை அடைய வழி வகுப்பதாகும். அந்த ஆராதனை செய்யப்படும் தெய்வத்திற்கான வழியின் தூரத்தை நிர்ணயம் செய்யும் செயல் விளைவே வேள்வியாகும். எந்தச் செயல் முறையினால் இந்த வேள்வி, உள்மூச்சு - வெளி மூச்சு, பிராணாயாமம் போன்ற செயல்கள் தோன்றுகின்றனவோ அதுதான் கர்மம் ஆகும். கர்மத்தின் உண்மையான பொருள் 'ஆராதனை' அல்லது 'சிந்தனை' ஆகும்.

சாதாரணமாக உலகில் செய்யப்படும் எந்தச் செயலையும் கர்மம் என்று மக்கள் கூறுவர். ஆசை அடிப்படையில்லாமல் செய்யப்படும் கர்மத்தை நிஷ்காம கர்மம் செய்பவன் என்று ஒருவன் கூறுவான். அதீக இலாபத்திற்காக வெளிநாட்டு ஆடைகளை விற்பவனை ஸகாமி அல்லது ஆசை அடிப்படையில் கர்மம் செய்பவன் என்று ஒருவன் கூறுவான். தேசத் தொண்டிற்காக உள்நாட்டு ஆடையை விற்பவனை ஆசையின் அடிப்படையில் செய்யப்படாத நிஷ்காம கர்மம் செய்பவன் என்று மற்றொருவன் கூறுவான். ஆழ்ந்த கவனத்துடன் மனம் ஓன்றி வேலை செய்தால், இலாப-நஷ்டத்தைப் பற்றி எண்ணாமல் வியாபாரம் செய்தால், 'நிஷ்காம கர்மம்' என்று அதற்குப் பெயர் குட்டுகிறார்கள். வெந்தி-தோல்வி என்ற எண்ணத்திலிருந்து விடுபட்டு போர் செய்தாலோ, தேர்தலில் போட்டியிட்டாலோ அவரை 'நிஷ்காம கர்மி' என்று கூறுகின்றனர். இறந்துவிட்டால் முக்தி தானே கிடைத்து விடுகிறதா, என்ன? உண்மையில் அப்படி ஓன்றுமில்லை. அர்ஜனா ! நிரணயிக்கப்பட்ட செயல் ஓன்றுதான். அந்த வழியில் நியமிக்கப்பட்ட கர்மத்தை நீ செய் ! என்று யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். வேள்வியின் வினைவே கர்மம், வேள்வி என்றால் என்ன? உள் மூச்சு - வெளி மூச்சின் வேள்வி புலன்களின் கட்டுப்பாடு, வேள்வி உருவமான மகா புருஷரின் தியானம், பிராணாயாமம் — (பிராணங்களை ஒழுங்கு படுத்துதல்) ஆகியவைகளே வேள்வியாகும். இதுவே மனத்தின் வெற்றி நிலை. மனத்தின் விரிவே உலகம். கிருஷ்ணரின் கூற்றுப்படி “எவருடைய மனம் சமத்துவ நிலையில் நிலைத்திருக்கிறதோ, இந்த புருஷர்கள் இந்த உலகத்தை வென்று விடுகிறார்கள். மனத்தின் சமத்துவ நிலைக்கும் உலகத்தை வெல்வதற்கும் இடையே என்ன

சம்பந்தம்? உலகத்தை வென்று விட்டால் அதற்கு மேல் எங்கு செல்வார்கள்? பிரம்மம் குறைவற்ற சமத்துவ நிலையுடையது. மனமும் குறைவற்ற சமத்துவ நிலை பெற்று விட்டது. எனவே பிரம்மத்தில் வயித்து விடுவார்கள் என்று கூறுகிறார்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் மனத்தின் விரிவுதான் உலகம். சராசரி (அசையும், அசையாப் பொருள்கள் நிறைந்த) உலகம்தான் வேள்விப் பொருளின் சின்னமாகும். எப்பொழுதும் மனத்தை வசப்படுத்தினால் உலகமும் கட்டுப்பட்டுவிடும். மனம் வசப்பட்டதும், வேள்வியின் பலன் கிட்டுகிறது. வேள்வியில் உற்பத்தியாகும் ஞானமுதம் என்ற பானத்தைப் பருகியதும், மனிதன் ஸனாதன பிரம்மத்தில் ஒன்றினைந்து விடுகிறான். இவை அனைத்தும் பிரம்மத்தில் நிலைத்திருக்கும் மகா புருஷர்களின் வாக்குமூலமாகக் கூறப்படு கின்றன. வெவ்வேறு சம்பிரதாயங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சாதகர்களிடம் வேள்வி வெவ்வேறாக இருப்பதில்லை. ஆனால் அந்த அனைத்து வேள்விகளும் ஒரே சாதகனின் உயர்ந்த - தாழ்ந்த நிலைகளாகும். இந்த வேள்வி எதிலிருந்து உண்டாகிறதோ அந்தச் செயலின் பெயர்தான் கர்மம் ஆகும். உலக விவகாரங்களை வேள்வி என்று ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு சூலோகம் கூட கீதை முழுவதிலும் காணப்படுவதில்லை.

வேள்வி என்று உச்சித்ததும் மக்கள் வேள்வி குண்டம் தயாரித்து என், தானியம் எடுத்து 'ஸ்வாஹா' என்று உச்சித்து வேள்வியைத் தொடங்குகின்றனர். இது வேள்வி இல்லையா? இதுபற்றி யோகேஷ்வர் பூர்ணிருஷனர் கூறுகிறார்.

ச்ரேயான் த்ரவ்யமயாத்-யஜ்ஞாத் ஜ்ஞானயஜ்ஞ: பரந்தப ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞானே பரிஸமாப்யதே 33

அர்ஜூநா! உலகில் உற்பத்தியாகும் செல்வங்களின் மூலம் செய்யப்படும் வேள்வியை விட ஞானவேள்வி (அதனுடைய பலன் ஞானம் அல்லது பிரம்மதரிசனம் ஆகும். வேள்வி உற்பத்தி செய்ய அழுத தத்துவத்தின் அறிவே ஞானம், அப்படிப்பட்ட வேள்வி) மிகவும் சிறந்தது. மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. பார்த்தா! எல்லாக் கர்மங்களும் ஞானத்தில் முடிவடைகின்றன. நன்கு ஒன்றி விடுகின்றன. ஞானம்தான் வேள்வியின் இறுதி எல்லையாகும். அதன்பிறகு கர்மத்தைச் செய்வதால் இலாபமும் இல்லை, செய்யாமல் விட்டுவிடுவதால் அந்த மனிதனுக்கு எந்தவித நஷ்டமும் ஏற்படுவதில்லை.

இவ்வாறு உலகில் விளையும் பொருள்களால் செய்யப் படுவதும் வேள்விகள்தாம் என்றபோதிலும் அந்த ஞான வேள்விக்கு முன் அவைகள் மிகவும் துச்சமாகும். கோடிக் கணக்கில் நீங்கள் வேள்விகள் செய்தாலும், ஆயிரக் கணக்கில் வேள்விக் குடங்கள் நிர்மாணம் செய்தாலும், நல்லவழியில் பொருள்களைச் செலவிட்டாலும், சாது - மகா புருஷர்களின்

தொண்டில் பொருளைச் செலவழித்தாலும், இவையெல்லாம் ஞான வேள்விக்கு முன் சிறிதுதான். உன்மையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியபடி உள்ளுச்சு வெளிமூச்சைக் கட்டுப்படுத்தி, புலன்களை வசப்படுத்தி, மனத்தை நிலைப்படுத்தி, செய்யப்படும் வேள்வியே உன்மையான வேள்வியாகும். இந்த வேள்வியைப் பெறுவது எப்படி? அவைகளைப் பற்றிய விதிமுறைகளை எங்கிருந்து கற்றுக் கொள்வது? கோயில்களிலோ, மகுதிகளிலோ, தேவாலயங்களிலோ கிடைக்குமா? அல்லது புத்தகங்களில் கிடைக்குமா? தீர்த்த ஸ்தலங்களில் கிடைக்குமா? அல்லது அங்கு ஸ்நானம் செய்வதால் கிடைக்குமா? இல்லை, அதற்கு ஒரே வழிதான் — ஒரே ஒரு மூலம்தான் — அது தத்துவத்தில் நிலைபெற்ற மகாபுருஷர்கள்தான் — என்று யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிபர்ச்னேன ஸேவயா உபதேஷ்யந்தி தே ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானினஸ் தத்வதர்சின: 34

எனவே அர்ஜூனா! தத்துவ ஞானியான மகாபுருஷர்களிடம் சென்று நல்ல முறையில் வணங்கித் தொண்டு செய்து (தரையில் விழுந்து வணங்கி ஆணவம் ஓழிந்து, அவர் பாதத்தின் அருகில் அமர்ந்து) கபடமற்ற உனர்வுடன் கேள்விகளைக் கேட்டு நீ அந்த ஞானத்தை அறிந்துகொள். (தத்துவங்களை அறிந்த ஞானிகள் உனக்கு அந்த ஞானத்தை உபதேசம் செய்து, சாதனைப் பாதையில் உன்னை வழிநடத்துவார்கள். சமர்ப்பண உனர்வுடன் தொண்டு செய்த பிறகுதான் இந்த ஞானத்தைக் கற்கும் திறமை ஏற்படுகிறது. தத்துவஞானிகள் பரமதத்துவ பரமாத்மாவின் நேரிடைத் தரிசனத்தைப் பெற்றுத் தருகிறார்கள். அவர்கள் வேள்வியின் விதிமுறைகளை நன்கு அறிந்த மேதைகள். அவைகளையே உங்களுக்கும் கற்றுத் தருவார்கள். போர், புற உலகத்தைச் சார்ந்தது என்றால் தத்துவ ஞானியின் அவசியம் என்ன?

பகவானே அர்ஜூனனுக்கு முன்னால் நிற்கும்பொழுது, ஏன் அவர் அர்ஜூனனை தத்துவஞானியிடம் அனுப்புகிறார். வருங்காலத்தில் நான் இல்லாத சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே இல்லையே, யாரைச் சரணடைவது என்று பக்தர்கள் திக்பிரிமை அடையக் கூடாது. எனவேதான் தத்துவ ஞானியிடம் செல் என்றும், அந்த ஞானிகள் உனக்கு உபதேசம் செய்வர் என்றும் அர்ஜூனனுக்குக் கட்டளையிட்டார். தொடர்ந்து,

ய ஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹ-மேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ யேன பூதான்-யசேஷேன தரங்யஸ்-யாத்மன்யதோ மயி 35

அந்த ஞானத்தை அவர் மூலம் தெரிந்து கொண்டால் நீ பிறகு மோக வலையில் எப்பொழுதும் சிக்கமாட்டாய். அவர்கள் அளிக்கும் ஞானத்தின் மூலம், அவர்கள் காட்டும் பாதையில் சென்று, நீ ஆன்மாவில் அடங்கியிருக்கும் எல்லாப் பூதங்களையும் காண்பாய். அதாவது எல்லாப்

பிராணிகளிலும் இதே ஆன்மாவின் விரிவைக் காண்பாய். எப்பொழுது, எங்கும் ஒரே ஆன்மாவின் விரிவைக் காணும் சக்தி கிடைத்து விடுகிறதோ, அதற்குப் பின் நீ என்னுள் ஒன்றினைந்து விடுவாய். எனவே அந்த பரமாத்மாவைப் பெறும் சாதனம் தத்துவத்தில் நிலைத்திருக்கும் மகாபுருஷர்களின் மூலம் கிடைக்கிறது. யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கூற்றுப்படி, ஞானத்தைப் பற்றியும், கர்மம், நிரந்தர சத்தியத்தைப் பற்றியும் ஏதாவது புருஷரைக் கேட்பதுதான் முறையாகும்.

அபி சேதனி பாபேப்ய: ஸர்வேப்ப்ய: பாபக்ருத்தம:

ஸர்வம் ஜ்ஞான-ப்ளவேணவ வருஜினம் ஸநதரிஷ்யஸி 36

நீ எல்லாப் பாவிகளையும் விட அதிக பாவம் செய்பவனாக இருந்தால் கூட ஞானம் என்ற படத்தின் மூலம் எல்லாப் பாவங் களையும் சந்தேகமறக் கடந்து விடுவாய். இதற்கு அளவுக்கு மீறிய பாவம் செய்தாலும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அவற்றைக் கரைத்து விடலாம் என்பது பொருளால்ல. நாம் எவ்வளவு பெரிய பாவிகள், நம்மால் வாழ்க்கைக் கடலைக் கடக்க முடியாது என்ற பிரமையில் நீங்கள் சிக்கித் தவிக்க வேண்டாம் என்பதுதான் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கருத்தாகும். அப்படிப்பட்ட கருத்தைக் கொள்ள வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எல்லாப் பாவிகளின் பாவ முட்டைகளையும் விட அதிகப் பாவம் செய்பவன் கூட தத்துவ ஞானிகளிடமிருந்து பெற்ற ஞானம் என்ற படத்தின் மூலம் நிச்சயமாக எல்லாப் பாவங்களினின்றும் கரையேற முடியும் என்று ஊக்கமளித்து ஆறுதல் தருகிறார். எப்படி?

யதைதாம்ஸி ஸமித்தோக்னிர்-பஸ்மஸாத் குருதேர்ஜ்ஞான

ஜ்ஞானாக்னி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா 37

அர்ஜ்ஞா! எப்படி கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னி செங்கல்லைக் கூட சாம்பலாக்கி விடுகிறதோ அதேபோன்று ஞான ரூபி அக்னி எல்லாக் கர்மங்களையும் சாம்பலாக்கி விடுகிறது. இது வேள்வியில் ஒன்றிடும் ஞானத்தின் நுழைவு அல்ல. இந்த ஞானம் தன்மய நிலையில் எல்லைக் கோட்டின் விளக்கமாகும். இதில் முதலில் மாறான கர்மங்கள் எரிந்துவிடுகின்றன. ஞானம் பெற்ற பிறகு சிந்தனை என்ற கர்மமும் அதிலேயே ஒன்றிவிடுகிறது. எதைப் பெற வேண்டுமோ அதைப் பெற்றாகிவிட்டது. இதற்கு மேலும் சிந்தனை செய்து எதனைப் பெற வேண்டும்? அத்தகைய தன்மய நிலை பெற்ற ஞானி நல்லது - கெட்டது ஆகிய எல்லாக் கர்மங்களையும் அழித்து விடுகிறார். அவன் தன்மயம் ஆவது எங்கே? வெளியிலா? உள்ளேயா? இதுபற்றிக் கூறுகிறார் —

ந ஹி ஜ்ஞானே ஸத்ருசம் பவித்ர-மிஹு வித்யதே

தத்-ஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்த: காலேனாத்மனி விந்ததி 38

இந்த உலகில் ஞானத்திற்குச் சமமாக பரிசுத்தமாக்கும் தன்மை வேறு எதற்கும் நிச்சயமாகக் கிடையாது. அந்த ஞானத்தை (தன்மயம்) நீயாகவே (மற்றவர் அல்ல) யோகத்தின் முதிர்ந்த நிலையில் (தொடக்கத்தில் அல்ல) உன்னுடைய ஆன்மாவின் உள்ளே இதய தேசுத்திலேயே அனுபவிப்பாய், வெளியே அல்ல. இந்த ஞானம் பெற என்ன தகுதியிருக்க வேண்டும்? யோகேஷ்வர் பூர்ணார் கூற்றுப்படி

**சுரத்தாவான் லபதே ஜ்ஞானம் தத்பர: ஸம்யதேந்தரிய:
ஜ்ஞானம் லப்த்வா பராம் சாந்திம் அசிரேணாதிகச்சதி 39**

முழுமையான நம்பிக்கையுடன், ஆழ்ந்த ஈடுபாடும், புலன்களை வசத்தில் கொள்ளும் வித்தையும் பெற்ற மனிதன் மட்டுமே இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறான். நம்பிக்கை மட்டுமிருந்தால் போதாது. ஏனெனில் நம்பிக்கை உடையவன் அரைகுறையான முயற்சியைச் செய்பவனாக இருக்கக் கூடும். எனவே மகாபுருஷர்கள் மூலம் நிச்சயிக்கப்பட்ட பாதையில் முழுமையான ஈடுபாடுடன் முன்னேறும் குறிக்கோளும் அவசியமாகும். இதன் கூடவே எல்லாப் புலன்களையும் வசத்தில் வைத்திருத்தல் இன்றியமையாததாகும். சிற்றின்ப போகங்களினின்று விடுபொதுவர்களுக்கு ஞானத்தை அடைவது அல்லது தன்மய நிலை பெறுவது மிகவும் கடினமாகும். நம்பிக்கையுடையவன் புலன்களை வசப்படுத்தி, அனுஷ்டானம் செய்பவன் மட்டுமே ஞானத்தைப் பெறுகிறான். ஞானத்தைப் பெற்றதும் அவன் உடனேயே பரம சாந்தியைப் பெறுகிறான். அதற்குப் பிறகு பெறுவதற்கு ஒன்றுமே இருப்பதில்லை. இதுவேதான் முடிவான அமைதிநிலையாகும். அதற்குப் பிறகு அமைதி யின்மையும் இருக்காது. எங்கு நம்பிக்கை இல்லையோ --

**அஜ்ஞஸ்-சாஸ்ரத்ததானஸ்ச ஸம்சயாத்மர விந்சயதி
நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸாகம் ஸம்ஷயாத்மன: 40**

வேள்வி விதிமுறைகளை அறியாதவனும், சிரத்தையில்லாத வனும் சந்தேகப் பிராணியுமான அஞ்ஞானி இந்த முக்திப் பாதையில் தட்டுத் தடுமாறித் தவிக்கிறான். அதிலும் சந்தேகம் கொண்ட மனிதனுக்கு கூகமும் இல்லை. மானுடப் பிறவியும் கிட்டுவதில்லை. பரமாத்மாவும் காணக் கிடைப்பதில்லை. எனவே தத்துவஞானியான மகாபுருஷரிடம் சென்று இந்தப் பாதையைப் பற்றிய சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் அவர்களுக்கு உண்மையைப் பற்றிய அறிவு கிடைப்பதில்லை. பின் யாருக்குக் கிடைக்கும்?

**யோக ஸந்ந்யஸ்த-கர்மாணம் ஜ்ஞான-ஸம்சின்ன ஸம்ஷயம்
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்தனந்தி தனங்ஜை 41**

எவருடைய கர்மங்கள் யோகத்தின் மூலம் பகவானுடன் ஒன்றி விடுகின்றனவோ, எவருடைய எல்லா சந்தேகங்களும் பரமாத்மாவைப்

பிரத்யட்சமாக அறிந்த பிறகு நீங்கி விடுகின்றனவோ, அத்தகைய பரமாத்மாவுடன் ஒன்றினைந்த புருஷர்கள் கர்மத்தில் சிக்குவதில்லை. யோகத்தின் மூலம்தான் கர்மங்கள் சமனப்படுத்தப்படுகின்றன. ஞானத்தினால் தான் சந்தேகம் தீருகிறது. எனவே யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார் —

தஸ்மா-தஜ்ஞான ஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்ததம் ஜ்ஞானாவினாதமன: ச்சித்தவெனம் ஸம்சயம் யோக-மாதிஷ்ட்டோத்திஷ்ட பாரத 42

எனவே, பரத குலத்தில் பிறந்த அர்ஜுனா! நீ யோகத்தில் நிலைத்து நின்று, அஞ்ஞானத்திலிருந்து பிறந்த இதயத்தில் நிலைத்து நின்று உன்னுடைய இந்த சந்தேகத்தை ஞானம் என்ற வாளால் வெட்டி வீழ்த்து! போர் செய்யத் தயாராக நில்! ஒன்றினைப்பில் தடையாக நிற்கும் சந்தேகப் பகை உள்ளே இருக்கும்பொழுது ஒருவன் வெளியே யாருடன் போர் செய்வான்? உண்மையில் நீங்கள் சிந்தனைப் பாதையில் முன்னேறும் பொழுது சந்தேகம், பிரமை, போன்றவைகள் தடைகளாகத் தோன்றுவது இயற்கை. இவைகள் பகைகளாகி பயங்கரமாகத் தாக்குகின்றன. சந்தேகத்துடன் வேள்வியின் விதிமுறைகளை கடைப்பிடிக்கும்பொழுது இவைகளை வென்று கரையேறுவதுதான் போர். அதன் விளைவு இறுதியான வெற்றியாகும். அதற்குப் பின் தோல்வியே கிடையாது.

முடிவுரை :

இந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்த யோகத்தை முதலில் நான் குரியனுக்குக் கூறினேன் என்றும் குரியன் மனுவுக்கும், மனு இக்கவாகுவுக்கும் கூறினார்கள் என்றும், பின்பு ராஜூரிஷிகள் அறிந்து கொண்டார்கள் என்றும் கூறினார். மேலும் அவர் கூறினார் — புலப்படாத நிலையில் உள்ளவனான நான் கூறினேன். மகாபுருஷரும் புலப்படாத உருவத்தை உடையவர். உடல் அவருக்கு வசிக்கும் வீடு மட்டுமே ஆகும். அத்தகைய மகாபுருஷரின் சொல்லில் பரமாத்மா பெருக்காக உள்ளார். அத்தகைய ஒரு மகாபுருஷரிடமிருந்து குரியன் மூலம் இது பரவுகிறது. அந்த திவ்விய பிரகாசத்தின் சுரத்தின் அடித்தளத்தில் தோன்றுகிறது. எனவே குரியனிடம் நான் சொன்னேன். கவாசத்தில் சஞ்சாரம் செய்து அலைகள் ஸம்ஸ்காரங்கள் (நல்ல சேர்க்கையின் பலன்) ஆக வெளிவந்தன. சுராவில் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சமயம் பார்த்து அது மனத்தில் சங்கல்பமாகி வெளிப்படுகிறது. அதன் பெருமை தெரிந்ததும் மனத்தில் அந்த வார்த்தையின் மேல் ஓர் ஈர்ப்பு ஏற்படுகிறது. பின்பு அது யோகமாக உருவாகிறது. படிப்படியாக முன்னேறி இந்த யோகம் ரித்தி-சித்தி எனப்படும் ராஜூரிஷியின் நிலையை அடைந்ததும் வலுவிழக்கும் நிலையை அடைகிறது. ஆனால் எவன் பக்தானாகவும், இணைப்பிரியாத நண்பனாகவும் இருக்கிறானோ அவனை மகா புருஷர்கள்

வழிநடத்துகின்றனர். (அதாவது காப்பாற்றுகின்றனர்).

உங்களது பிறவி இப்பொழுதுதானே தோன்றியிருக்கிறது என்று அர்ஜூனன் கேட்டபொழுது நான் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல், அழிவை காணாமல், பிறப்பிற்கு அப்பாற்பட்டு எல்லா பூதங்களிலும் பெருகியபோதிலும், ஆனால், மாயை, யோகம் ஆகிய விளைவுகள் மூலம் எனது மூன்று குணங்களான சுபாவத்தை வயப்படுத்தி நான் தோன்றுகிறேன். தோன்றி என்ன செய்கிறீர்கள்? சாதனைக்குரிய உண்மைகளைக் காக்கவும், எவைகளிலிருந்து கெட்டவை தோன்றுகின்றனவோ அவைகளை அழிக்கவும், பரம தர்ம பரமாத்மாவை நிலை நிறுத்த நான் ஆரம்பத்திலிருந்து குறிக்கோள் நிறைவு பெறும் வரை தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். என்னுடைய அந்தப் பிறவியும் கர்மமும் தீவ்வியமானவை. அதை தத்துவ ஞானிகள் மட்டுமே கண்டறிய முடியும். பகவானது தோற்றம் கலியுக நிலையிலிருந்து மட்டுமே தோன்றுகிறது. ஆனால் ஆரம்ப சாதகன் பகவான் பேசுகிறாரா அல்லது ஏதோ சங்கேதம் கிடைக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறான். ஆகாயத்திலிருந்து யார் பேசுகிறார்? எப்பொழுது பகவான் கருணை காட்டி ஆன்மாவிலிருந்து சாரதியாக மாறுகிறாரோ அப்பொழுது தூணிலிருந்து, மரத்திலிருந்து, இலைகளிலிருந்து, சூன்யத்திலிருந்து என்று ஒவ்வொரு இடத்தில் இருந்தும் பேசுகிறார், காக்கிறார். முன்னேற்றம் அடைந்து அடைந்து பரம தத்துவ பரமாத்மாவை அறிந்து கொண்ட பிறகு, தொட்டுணர்ந்து பார்க்கக் கூடிய அளவிற்கு சாதகன் பகவானைத் தெளிவாகக் காண்கிறான்.

எனவே அர்ஜூனா! என்னுடைய அந்த உருவத்தை தத்துவ ஞானிகள் பார்த்தார்கள். என்னை அறிந்ததும் அக்கணமே என்னில் அவர்கள் ஒன்றினைந்து விட்டார்கள். அங்கிருந்து அவர்கள் மறுபடியும் பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை.

இவ்வாறு அவர் பகவானின் தோற்றத்திற்கான விதிமுறையைக் கூறியபடி பகவான் பக்தனின் இதயத்தில் தோன்றுகிறாரே தவிர வெளியில் ஒருபோதும் தோன்றுவதில்லை. என்னைக் கர்மம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. எவன் இந்த நிலையைப் பெறுகிறானோ அவனையும் கர்மம் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. முக்தியை விரும்பும் மனிதர்கள் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உணர்ந்த அந்த நிலையிலிருந்து இதை உணர்ந்து கர்மத்தைத் தொடங்குகிறார்கள். அந்த நிலையிலிருந்து உணர்ந்த புருஷர்களைப் போல் முக்தியை விரும்பும் அர்ஜூனனும் அறிந்துகொண்டால் அவனும் 'முமுக்ஷு' ஆகியிலுவான். வேள்வி செய்தால் இது நிச்சயம் கிடைக்கும். வேள்வியின் உருவத்தைச் சொன்னார். வேள்வியின் விளைவு பரம தத்துவம், பரம சாந்தி என்றும் கூறினார். இந்த ஞானத்தை எங்கிருந்து பெற முடியும்? இதற்குத் தத்துவ ஞானியிடம் சென்று அவருக்கு உகந்ததான்

விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளும்படி கூறினார். மற்றவர்களின் அனுஷ்டானத்தினால் அல்ல. உனது சொந்த அனுஷ்டானத்தினால் மட்டுமே இந்த ஞானத்தைப் பெற முடியும். யோகம் சித்தியடையூம் நேரத்தில்தான் இது கிடைக்குமே தவிர ஆரம்பத்தில் அல்ல. இந்த ஞானம் அல்லது தன்மய நிலை இதய தேசத்தில்தான் கிடைக்குமே தவிர வெளியில் அல்ல. நம்பிக்கை யுடனும், முழுமையான ஈடுபாட்டுடனும் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி சிறிதும் சந்தேகமின்றி அணுகுபவனுக்கு மட்டுமே இந்த ஞானம் கிடைக்கும். எனவே இதயத்தில் நிலைத்து நின்று வைராக்கியம் என்ற வாளைக் கொண்டு அந்த சந்தேகத்தை வெட்டித் தள்ளுக ! இது இதய தேசத்தின் போராகும். கீதையின் விவரிக்கப்பட்ட போருக்கும் வெளி உலகப் போருக்கும் சம்பந்தமேயில்லை.

இந்த அத்தியாயத்தில் யோகேஷ்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குறிப்பாக வேள்வியின் உருவத்தைத் தெளிவாக விளக்கி, வேள்வி எதனால் நிறைவடைகிறது என்பதனையும், அதைச் செய்யும் செயல் முறைக்குப் பெயர்தான் கர்மம் என்றும் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்ற உபநிஷத்தும், பிரம்ம வித்தையும், யோக சாஸ்திர விஷயமுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் - அர்ஜுனன் உரையாடலில் 'யக்ஞ கர்ம விளக்கம்' என்ற நான்காவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பரமஹுமச பரமானந்தர் அவர்களின் சீடரான அட்கடாநந்தர் இயற்றிய ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் உரையான 'யதார்த்த கீதை'யின் 'வேள்வி கர்ம விளக்கம்' என்ற நான்காவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது.